

media | for | change

M4C

VOL.02 / OCTOBER 2015

A photograph of a middle-aged man with short, graying hair, wearing a light blue button-down shirt and olive green pants. He is leaning against the side of a white vehicle, possibly a bus or van, with his left hand in his pocket. He is looking towards the camera with a slight smile. The background shows a window of the vehicle and some blurred greenery outside.

THAI HANDS FOR BETTER THAILAND

COVER STORY

It's all about thainess
มาโนช พุฒตาล

IN-DEPTH COVERAGE

Are you ready for asean
เปิดตา ขยายหัวใจ เข้าใกล้อาเซียน

TO BE CONTINUED

From director to conservator
สนทนชัย ศรศรีวิชัย

EDITOR'S NOTE

สวัสดิ์กับคนไทยทุกท่าน

เหมือนว่าเพิ่งจะหักทลายกันไปไม่นานก็กลับมาพบเจอกันอีกครั้ง ช่วงที่ผ่านมาประเทศเพื่อนบ้านต่างประสบปัญหาภัยพิบัติกันอย่างสาหัส ประเทศไทยเองก็โดนพายุไต้ฝุ่นมูจีแกล่นงานด้วยเช่นกัน อากาศเปลี่ยนแปลงบ่อยเช่นนี้ผู้อ่านทุกท่านอย่างลืมนึกถึงสุขภาพกันด้วยนะครับ

ฉบับนี้เราได้รับเกียรติจากคุณมาโนช พุฒตาล มาร่วมแลกเปลี่ยนทรรศนะเกี่ยวกับความเป็น “คนไทย” ครับ ในยุคหนึ่งคุณมาโนชเป็นผู้ที่มีอิทธิพลทางด้านดนตรีในฐานะที่ทำหน้าเป็นสื่อ นำข้อมูลดนตรีสากลที่หาชมได้ยากมาบอกเล่าผ่านทางโทรทัศน์และนิตยสารที่รู้จักกันในชื่อ “บันเทิงคดี” เรียกว่าถ้าอยากฟังเรื่องราวของดนตรีสากลต้องให้คุณมาโนชเป็นคนเล่าถึงจะได้บรรจกรรรับ มาถึงตอนนี้เขาก็ยังคงทำหน้าที่เป็นผู้เล่าเรื่องที่ตีติเช่นเคย ด้วยเหตุนี้เองเมื่อเราต้องการบรรจกรรในเรื่องของคนไทยเราจึงยกหน้าที่นี้ให้กับเขาแต่เพียงผู้เดียว

และเมื่อพูดถึงคนไทยแล้วผมก็อยากให้คุณผู้อ่านได้รู้จักกับคนไทยที่คว้าวางวัลผู้กำกับภาพยนตร์โฆษณาอันดับหนึ่งของโลกติดกัน 6 ปีซ้อน เชื่อว่าหลายท่านน่าจะเคยติดตามเรื่องราวของเขามาบ้าง นอกจากความเก่งกาจในด้านการกำกับภาพยนตร์โฆษณา คุณธนัญชัย ศรีศรีวิชัย ยังมีแง่มุมเรื่องการอนุรักษ์ป่าไม้ที่นำศึกษาวิธีคิดของเขาเพื่อเป็นแบบอย่าง เหตุใดเขาถึงซื้อที่ดินกว่า 200 ไร่เพื่อปลูกป่าและสร้างป่าล้อมรอบบ้านใจกลางกรุงเทพฯ มุมมองและวิธีคิดของเขาจะนำไปสู่คำตอบของชีวิตสำหรับคนเมืองที่กำลังหลงป่า (คอนกรีต) อยู่ก็เป็นได้ พลิกไปที่คอลัมน์ To be continued ได้เลยครับ

เมืองไทยของคนไทยในวันนี้ได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแล้ว อย่าลืมนะว่าสิ่งหนึ่งที่คนไทยจะต้องเตรียมตัวก็คือ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศอาเซียนอย่างรอบด้าน ทั้งเรื่องเศรษฐกิจ ความรู้รอบตัว ศาสนา วัฒนธรรมรวมไปถึงวิถีชีวิตของเพื่อนบ้าน นั่นจึงเป็นที่มาของรายการ โกลด์อาเซียน ที่ไทยพีบีเอสร่วมมือกับกระทรวงวัฒนธรรมแห่งชาติ พาคุณผู้ชมไป “รู้ในความเหมือน เห็นในความต่าง” รู้จักเพื่อนบ้านอย่างเข้าใจ รายการนี้ไม่เพียงแต่นำคุณไปพบปะเรื่องราวของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อทำความรู้จักเขาอย่างถ่องแท้ การดูสิ่งทีรายการนำเสนอแล้วนำกลับมาทำความเข้าใจ ก็เพื่อที่จะเตรียมตัวเป็นเจ้าของบ้านที่ดี หรือเป็นผู้ไปเยือนที่ดีให้สมศักดิ์ศรีความเป็นคนไทยครับ

หวังว่าบทสัมภาษณ์และเนื้อหาที่น่าสนใจฉบับนี้คงจะทำให้ “คนไทย” รู้จักและเข้าใจคนไทยด้วยกันเองมากขึ้นนะครับ

บรรณาธิการ

ราม เชื้อสถาปนศิริ

บรรณาธิการ

ราม เชื้อสถาปนศิริ

กองบรรณาธิการ

จิรวรรณ วงศ์สุภาลักษณ์, ปทุมวดี นาคพล,
วิไล วรธนะนิตย์, มลฤทัย พงศ์กรร,
อภรรณ รับคำอินทร์, ณัชชาธิ์ สุขอร่าม

CONTACT US

ช่องทางการติดต่อวิทยุสาร M4C
สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส (Thai PBS)
อาคารสำนักงานใหญ่ 145 ถนน
วิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่
กรุงเทพฯ 10210
โทร. 0-2790-2000
โทรสาร 0-2790-2020
ตู้ ปณ 5 ปณพ. เสนาภิคม กรุงเทพฯ 10902
E-mail: m4c@thaipbs.co.th

WEBSITE

www.thaipbs.or.th

FACEBOOK

www.facebook.com/ThaiPBSFan

TWITTER

www.twitter.com/ThaiPBS

YOUTUBE

www.youtube.com/ThaiPBS

รับชมสดผ่านทาง WEBSITE

www.thaipbs.or.th/Live

สร้างสรรค์และผลิต

Lifestyle and Travel Media Co., Ltd.
บริษัท ไลฟสไตล์แอนด์ทราเวลมีเดีย จำกัด

ร่วมสนุกชิงรางวัลกับ M4C เพียงแค่ “ถ่ายรูปกับ M4C แล้วบอกว่าคุณหยิบหนังสือจากที่ไหน และคอลัมน์ไหนที่คุณชอบที่สุด เพราะอะไร พร้อมข้อเสนอนะเพิ่มเติม”

ส่งคำตอบของคุณมาที่ E-mail : activity@thaipbs.or.th หรือ โพสต์ที่ Page FB www.facebook.com/ThaiPBSFan ลุ้นรับ Shopping bag ลายนก จาก ไทยพีบีเอส จำนวนจำกัด หมดเขต 30 ตุลาคม 2558

CONTENTS

- 4 **STAY TUNED**
• รายการนำดูเดือนตุลาคม
- 5 **TV PROGRAM**
• เวลาไหน รายการอะไร ตลอดเดือนตุลาคม
- 6 **NEWCOMER**
• อัปเดตเทรนด์ดีและเทคโนโลยี
- 7 **GIVE FOR GOOD**
• ชวนทำกิจกรรมดีๆ เพื่อสังคม
- 8 **IN-DEPTH COVERAGE**
• ARE YOU READY FOR ASEAN
เปิดตา ขยายหัวใจ เข้าใกล้อาเซียน

- 10 **COVER STORY**
• IT'S ALL ABOUT THAINESS
มาโนช พุฒตาล
- 14 **TO BE CONTINUED**
• FROM DIRECTOR TO CONSERVATOR
ธนัญชัย ครุศรีวิชัย
- 16 **VOICE FOR KIDS**
• SUNSHINE FOR KIDS
วิวัฒน์ วงศ์ภัทรฐิติ
- 17 **HEALTH CLOSE UP**
• กินคลีน เสี่ยงขาดสารอาหารจริงหรือ?
- 18 **HIGH ANGLE VIEW**
• นวัตกรรมที่สร้างวงศ

- 19 **FOOD STORY**
• เมสเม้นหิวปลาเซลมอน
- 20 **WORTH WATCHING**
• INTO THE WEST
โจทย์ของการย้อนประวัติศาสตร์
- 21 **THE PERSON BEHIND**
• IMAGE CREATOR
นิธิศ สิริวรรณ
- 22 **ZOOM IN HAPPINESS**
• ยามพิทักษ์หิ่งห้อย
- 23 **FOCUS QUOTES**
• ข้อคิดสร้างสรรค์

ยอดหญิงนักออกแบบ CARNATION

ซีรี่ย์ ยอดหญิงนักออกแบบ Carnation

สุดยอดซีรี่ย์ญี่ปุ่นที่จะมาสร้างความประทับใจให้กับผู้ชม การันตีด้วยรางวัล Television Drama Academy Awards สาขาตราชายอดเยี่ยม และนักแสดงนำหญิง สร้างจากชีวิตจริงของดีไซเนอร์ชื่อดัง โอฮาระ ฮิโตโกะ ที่ฝันอยากจะเป็นช่างตัดเย็บเสื้อผ้าตะวันตก ในยุคที่กิโมโนกำลังได้รับความนิยม นำแสดงโดย โอโนะ มาจิโกะ , นิโนมิยะ อาคาริ , โคบายาชิ คาโอรุ

Stay Tuned > ทุกวันจันทร์ - ศุกร์, เวลา 18.30-19.00 น. ทางไทยพีบีเอส

Thai PBS Kids Club

คลับแห่งความสนุกใหม่ที่ยังอัดแน่นไปด้วยความสนุกสนานอย่างสร้างสรรค์ ให้สมาชิก Thai PBS Kids ได้มาร่วมเรียนรู้ และแสดงความสามารถไปพร้อมกับพิธีกรที่จะหมั่นเวียนมาให้ความบันเทิง

Stay Tuned > ทุกวันเสาร์-อาทิตย์, เวลา 9.05- 10.00 น. ทางไทยพีบีเอส

News

ติดตามความจริงในทุกชั่วโมงข่าวกับไทยพีบีเอส ทันทุกเหตุการณ์ตั้งแต่เช้าวันใหม่ อัปเดตข่าวทั่วไทยและทั่วโลก พร้อมสรุปสถานการณ์เด่นรอบวัน

Stay Tuned >

- ข่าวเช้า จันทร์ - ศุกร์ เวลา 05.00 - 05.45 น.
- ข่าว 09.00 น. จันทร์ - ศุกร์ เวลา 09.00 - 10.00 น.
- ข่าวเที่ยง จันทร์ - อาทิตย์ เวลา 12.00 - 13.00 น.
- ข่าว 16.00 น. จันทร์ - ศุกร์ เวลา 16.00 - 17.00 น.
- ข่าวค่ำ จันทร์ - อาทิตย์ เวลา 19.00 - 20.15 น.
- ข่าวดึก จันทร์ - ศุกร์ เวลา 23.30 - 00.00 น.
- เสาร์ - อาทิตย์ เวลา 00.00 - 00.30 น.

Animation Club

รายการที่จะพาคุณไปค้นหา ทดลองผ่านเกมโชว์โดยนำเนื้อหาจากการ์ตูนแอนิเมชันมาเป็นโจทย์สนุกๆ ให้เด็กๆ ได้ออกไปเรียนรู้และค้นหาคำตอบจากพื้นที่ต่างๆ นอกจากนี้จะสนุกไปกับเรื่องราวในการ์ตูนแล้วยังได้เรียนรู้ประเด็นต่างๆ ที่สอดแทรกในการ์ตูนด้วยตัวเอง

Stay Tuned > ทุกวันศุกร์, เวลา 17.30-18.00 น. ทางไทยพีบีเอส

Animals Speak

Animals Speak

สารคดีส่งเสริมทักษะการเรียนรู้สำหรับเด็ก นำเสนอเรื่องราวของสัตว์ชนิดต่างๆ ในมุมมองที่หลากหลาย ร่วมสังเกตพฤติกรรมและการดูแลรักษาเมื่อสัตว์ป่วยอย่างใกล้ชิด

Stay Tuned > ทุกวันเสาร์, เวลา 08.02 - 08.30 น. ทางไทยพีบีเอส

สารคดี "ใกล้ตาอาเซียน"

ออกเดินทางไปค้นหาเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนในภูมิภาคอาเซียนผ่านมิติวัฒนธรรมและสังคม "รู้ในความเหมือน เห็นในความต่าง รู้จักเพื่อนบ้านอย่างเข้าใจ"

Stay Tuned > ทุกวันอาทิตย์, เวลา 22.05-22.30 น. ทางไทยพีบีเอส

เวลา	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์	เวลา
05:00								05:00
05:45								06:00
06:00	กินอยู่คือ	FoodWork	กิตติาคารบ้านทุ่ง	ตุ๊กตุ๊ก	เจมี 15 นาที ตอน 2			07:30
07:00								08:00
08:00								08:02
08:30								08:30
09:00								09:00
10:00								09:30
11:00								11:00
12:00								12:00
13:00								13:00
13:30								13:30
14:00								14:00
14:05								14:05
15:00								14:30
15:05								15:05
15:30								15:30
15:58								15:58
16:00								16:00
17:00								17:00
17:05								17:05
17:30								17:30
18:00								18:00
18:02								18:02
18:25								18:25
19:00								19:00
20:15								20:15
21:10								21:10
22:00								22:00
22:30								22:30
23:30								23:30
00:00								00:00
01:00								01:00
02:00								02:00

ECO DESIGN

เราอยู่ในยุคที่สิ่งแวดล้อมและนวัตกรรมกลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างน่าอัศจรรย์

1.Upcycle

นี่อาจเป็นไอเดียให้กับชาวรถเก่าในเมืองไทยว่าควรจะนำมาดัดแปลงเป็นอะไรดี ที่ประเทศอิสราเอล Tali Shaul และ Hagit Morevski เสนอไอเดียนำรถบัสที่เลิกใช้แล้วมาดัดแปลงเป็นที่อยู่อาศัยเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัยในอิสราเอล โดยรถต้นแบบนี้ออกแบบและตกแต่งภายในโดย Vered Sofer Drori พื้นที่ภายในครบถ้วนทั้งห้องนอน ห้องน้ำ ห้องครัว พื้นที่รับประทานอาหาร เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับของที่เคยไร้ประโยชน์และยังลดปริมาณขยะได้อีกด้วย

1

2.Soccket II

ยิ่งเตะยิ่งสว่าง น่าจะนิยามประโยชน์ของลูกบอลกลมๆ นวัตกรรมของบริษัทสตาร์ทอัพ Uncharted Play นำทีมโดย เจสซีก้า แมทธิว นักศึกษามหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ที่ต้องการสร้างแรงกระตุ้นให้คนลุกขึ้นมาออกกำลังกายพร้อมทั้งยังสร้างความตระหนักปัญหาด้านพลังงานของโลก ลูกบอลที่เป็นลูกบอลสุญญากาศผลิตจากโฟม EVA เมื่อเตะลูกบอลกลไกภายในจะเก็บพลังงานจลน์และเปลี่ยนเป็นพลังงานไฟฟ้าสะสมไว้ในแบตเตอรี่ ตกดึกก็นำโคมไฟ LED มาเสียบบนลูกบอล เท่านี้อีกได้โคมไฟไว้ใช้งานตอนกลางคืนโดยไม่ต้องเสียบปลั๊กไฟ เมื่อปี 2013 ลูกบอลเวอร์ชันแรกได้ผลิตและแจกจ่ายให้กับเด็กด้อยโอกาสได้ทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนไฟฟ้า

2

3

3.Memobottle

ลองนึกดูว่าในหนึ่งวันหากเราพกน้ำดื่มไปดื่มเองนอกบ้านจะลดปริมาณขวดพลาสติกไปได้เยอะขนาดไหน ปัญหาที่เราไม่ค่อยพกขวดน้ำเพราะดีไซน์ขวดที่เทอะทะใส่กระเป๋าลำบาก ยกเว้นว่าขวดน้ำถูกดีไซน์ใหม่ให้พกพาง่ายคล้ายกับหนังสือขนาด A5 โปรดักซ์ดีไซน์ชิ้นนี้ผลิตจากวัสดุ BPA-free Tritan™ copolyester เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม บรรจุน้ำได้ถึง 420 ml.

4.AirWheel

อีกหนึ่งทางเลือกของการเดินทางในอนาคตที่คนต้องการความเร่งรีบและต้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้มากที่สุด ดังนั้นการผลิตเทคโนโลยีเคลื่อนที่และยังใช้พลังงานไฟฟ้าได้เป็นนวัตกรรมที่ตอบโจทย์อย่างดี AirWheel ใช้งานง่ายแค่เอียงตัวไปมาหรือยกตัวเพียงเล็กน้อยหากต้องการเปลี่ยนทิศทาง และหยุดการใช้งานแค่คุณกระโดดลงจากเครื่อง น้ำหนักเบาพกพาสะดวก ที่สำคัญมันกันน้ำได้ด้วยจึงใช้งานได้แม้ฝนตก สำหรับการชาร์ตแบตเตอรี่ 1 ครั้ง ไปได้ไกลถึง 28 ไมล์เลยทีเดียว

4

ซุบแป้งTOON

รายการวัฒนธรรมซุบแป้งทอด ทุกวันพุธ 22.30 น.

ปันกัน one วัน หนีกรุงไปprungtin

ตอน แปลงบ้านดินเป็นเรือนนอนเด็กปุ๊กเลย

เชิญชวนอาสาสมัครร่วมเดินทางไปยังโรงเรียนปุ๊กเลย ศูนย์กสิกรรมธรรมชาติมาบเอื้อง อ.บ้านโป่ง จ.ชลบุรี ไปกับเครือข่ายอาสาสมัคร “โรงบ่มอารมณ์สุข” เพื่อช่วยกันทำก้อนดินเพื่อนำไปสร้างบ้านดินไว้เป็นเรือนนอนของนักเรียนโรงเรียนปุ๊กเลย วันอาทิตย์ที่ 11 ตุลาคม 2558 สอบถามรายละเอียดได้ที่ โทร. 081-515-8564

ปลูกป่าต้นกล้า ถ้ำธารลอด จ.กาญจนบุรี

อาสาสมัครอนุรักษ์สิ่งดีงาม เปิดรับผู้มีจิตอาสา ร่วมกันเดินป่าศึกษาธรรมชาติ ในกิจกรรมปลูกต้นกล้าคืนสู่ป่า ณ ถ้ำธารลอด อุทยานแห่งชาติเฉลิมรัตนโกสินทร์ อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี เพื่อดูแลและตอบแทนให้กับธรรมชาติ วันอาทิตย์ที่ 18 ตุลาคม 2558 สอบถามรายละเอียดได้ที่ โทร.082-779-2256

Thai PBS Kids Camp

ไทยพีบีเอสเตรียมกิจกรรมดีๆ ช่วยน้องๆ ที่มีอายุระหว่าง 6 - 12 ปี มาร่วมสนุก สร้างสรรค์ และสัมผัสกับประสบการณ์ใหม่ๆ ผ่านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดเดือนตุลาคม

เสาร์ที่ 17 ตุลาคม English creative kids กับรายการ Good Morning ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษรอบตัวด้วยเกมสนุกๆ

อาทิตย์ที่ 18 ตุลาคม สอนศิลป์ สอนประดิษฐ์ กับรายการสอนศิลป์ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฝึกทักษะการวาดและประดิษฐ์

เสาร์ที่ 31 ตุลาคม นักอ่านตัวน้อย พิชิตข่าว กับรายการทำให้อ่าน เรียนรู้ภาษาไทยในอาชีพนักข่าว และ Walk Rally พิชิตข่าว

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โทร. 0 2790-2399 หรือ www.thaipbs.or.th/kids

ARE YOU READY FOR ASEAN

เปิดตา ขยายหัวใจ เข้าใจอาเซียน

คุณเคยถามตัวเองบ้างไหม “เราออกเดินทางทำไม?” เราเดินทางเพื่อไปเห็นสิ่งที่แตกต่าง จากที่ที่เราจากมา หรือการเดินทางนำพาเราไปพบเจอความเชื่อมโยงที่คล้ายคลึงของผู้คน ที่อยู่ห่างกันเกือบพันไมล์ แท้จริงแล้วคำว่า “บ้านพี่เมืองน้อง” อาจไม่ใช่แค่คำเปรียบเปรยเมื่อเอ่ยถึง ประเทศเพื่อนบ้าน ความคล้ายคลึงกันทั้งด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณีอาจเป็นกุญแจสำคัญ ที่ไขไปสู่ที่มาของบรรพบุรุษ รากเหง้าเก่าแก่ที่ของชาวอาเซียนก็เป็นได้

นายอินตียีนักที่เราไม่จำเป็นต้องแบก กระเป๋าผลงานออกไปค้นหาคำตอบเหล่านั้น ด้วยตนเอง เมื่อไทยพีบีเอสและกระทรวง วัฒนธรรม มีเจตนารมณ์ที่ต้องการให้คนไทยตื่น ตัวเรื่องอาเซียนมากขึ้น จึงเกิดรายการ A Touch of Asean โกลด์ตาอาเซียน รายการสารคดีที่ทำ หน้าที่เป็นสื่อกลางร้อยโยงโครงข่ายของผู้คนใน กลุ่มประเทศอาเซียนเข้าไว้ด้วยกัน ผ่านภาษา อาหาร วิถีชีวิต วัฒนธรรม หรือเรื่องราวของคน กลุ่มเล็กๆ ทำให้คุณเห็นลึกเข้าไปถึงความคิด ของคนในกลุ่มอาเซียน เคี้ยวกรำเนื้อหาและ ข้อมูลจากทีมงานมืออาชีพ นำทีมโดย คุณพรณี รุ่งสว่าง บรรณาธิการกลุ่มข่าวศิลป วัฒนธรรม สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ซึ่งตีความ

คำว่า “อาเซียน” เปรียบดังเพื่อนบ้านที่ควร เข้าไปทำความรู้จัก และต้องเป็นการรู้จักที่ “รู้ใน ความเหมือน เห็นในความต่าง รู้จักเพื่อนบ้าน อย่างเข้าใจ”

คุณพรณี บอกเล่าถึงที่มาของชื่อรายการ “โกลด์ตาอาเซียน” นั้นเกิดขึ้นจากความสงสัยว่า เหตุใดประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียนซึ่งดู เหมือนใกล้ชิดแต่กลับไกลใจเหลือเกิน หรือเพียง เพราะเราไม่ได้ขยายพื้นที่ใจเปิดรับคนบ้านใกล้ เรือนเคียงอย่างแท้จริง “เวลา 25 นาที รายการ ไม่สามารถพาผู้ชมไปรู้จักทั้งประเทศได้จึงเลือก หยิบเรื่องราวของคนบางกลุ่มมาให้เห็น เช่น ไปที่ต้นทางมะละแหม่ง เราไม่ได้กลับไปเล่น สงกรานต์กับคนมอญ แต่ไปตามหาว่ามอญ

อยู่ที่ไหน เพราะมอญไม่มีแผ่นดิน ไม่มีประเทศ เขาเป็นคนกลุ่มหนึ่งในพม่า ที่สำคัญไปกว่านั้น จะพาไปเห็นที่มาที่ไป ความรุ่งเรือง ความยิ่งใหญ่ ของมอญ แม้ว่ามอญไม่มีประเทศแต่วัฒนธรรม มอญกลับเป็นใหญ่ในพม่า ในประเทศไทยก็มี หลายประเพณีที่คล้ายกับมอญ สิ่งเหล่านี้คือ ความดำรงอยู่ของวัฒนธรรม”

เธอยังเล่าเสริมอีกว่า กรอบของอาเซียน สำหรับรายการนี้ถูกล้อมรอบไว้ด้วยเรื่องของ วัฒนธรรมมากกว่าเรื่องของพรมแดน อย่างที่ ทราบกันดีว่าสามสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการก้าว เข้าสู่ประชาคมอาเซียนคือ หนึ่ง การเมืองความ มั่นคง สอง เศรษฐกิจ ส่วนที่สามคือวัฒนธรรม และสังคม ประเทศไทยยังคงเรื่องเศรษฐกิจเป็น

• TV PROGRAM •
ไกลตาอาเซียน
ออกอากาศทุกอาทิตย์
เวลา 22.05 น.

ศิปปรัชญ์ กุลนวงค์ และ อัญชลี ไปสุวรรณ พิธีกรรายการ

อันดับหนึ่งเพราะการวัดค่าความสำเร็จถูกประมวลออกมาเป็นตัวเลข ในขณะที่เรื่องของวัฒนธรรมและสังคมดูไม่เป็นรูปธรรม “น่าสนใจว่าในประเทศที่พัฒนาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นอังกฤษ เกาหลี หรือญี่ปุ่น สิ่งที่เขาใช้นำทางก่อนที่เขาจะผลักดันอุตสาหกรรมคือ Soft Power ซึ่งก็คือ วัฒนธรรม จะออกมาให้รูปการี่ดู ละคร ดูอย่างตอนที่บ้านเราฮิตกระแสเกาหลี แด่ จัง ก็มเขาก็กส่งดารามาขายสินค้า ผลักดันอาหารเกาหลีจนกลายเป็นที่นิยม นี่คือพลังของวัฒนธรรม เป็นวิธีการที่ฉลาดมาก ในขณะที่เรื่องเศรษฐกิจต่อให้เราบอกถึงความร่วมมือยังงั้นคนมันก็ตีกัน มันคือการลงทุน การแข่งขันพอเราใช้วัฒนธรรมนำ มันจะได้รับความร่วมมือ

เป็นพิเศษ ไม่มีใครมาตั้งคำถามมากเหมือนความร่วมมือทางการเมืองหรือเศรษฐกิจ” คุณพรณีกล่าวเสริม

นอกจากวัฒนธรรมจะเป็นสะพานเชื่อมใจระหว่างประเทศหนึ่งไปสู่อีกประเทศหนึ่ง วัฒนธรรมที่แตกต่างยังจุดไฟแห่งความใคร่รู้ให้กับผู้ชมได้อย่างดี หากคุณเป็นแฟนรายการอยู่แล้ว ปีที่ผ่านมาจะจำการเดินทางไปอินโดนีเซียเพื่อดูพิธีบวงสรวงบูชาเทพเจ้าภูเขาไฟโบรโม จะว่าไปก็คล้ายกับพิธีบูชาผีหลวงในบ้านเรา หรือตอนที่พาไปชมพิธีแต่งงานที่บรูไนซึ่งเป็นการแต่งงานระหว่างเจ้าสาวคนไทยและเจ้าสาวชาวบรูไน สิ่งที่น่าสนใจก็คือ คนต่างชาติที่จะแต่งงานกับคนบรูไนจะต้องผ่านการทดสอบแรมปีเพื่อให้แน่ใจว่าสามารถดูแลคนของประเทศเขาได้ดีเทียบเท่ากับที่ประเทศเขาดูแล

คำพูดที่ได้ยินเสมอเมื่อออกเดินทางคือ เราเดินทางเพื่อค้นหาอะไร? และค้นพบอะไร

ระหว่างทางบ้าง? แม่มุมที่ไกลตาอาเซียนสอดแทรกให้ผู้ชมได้ย่นคิดคือ การไปค้นหาเพื่อนบ้านด้วยสายตาที่เป็นมิตร มองหาความเหมือน น้อมรับความต่างและความดีงามของแต่ละประเทศ เพื่อปฏิบัติต่อกันด้วยความเข้าใจ “เราไม่จำเป็นต้องบอกผู้ชมว่าไปประเทศนี้จะไรควรไม่ควรทำ ทุกอย่างถูกบอกผ่านภาพที่ให้เห็นในรายการ เช่นที่บรูไนเวลาข้ามถนน รถยนต์จะจอดรอไกลจากทางม้าลายหลายเมตรโดยอัตโนมัติ มันเป็นวัฒนธรรมการใช้ชีวิตที่ดี พอรู้จักเพื่อนบ้านแล้วเมื่อมอยย้อนกลับมาดูบ้านเราก็มีแม่มุมที่ดีนะเช่นจิตใจแห่งการบริการเมืองไทยกินขาดหรือถ้ามองให้กว้างว่านั่นคนเอเชียตะวันออกเฉียงได้มีความเหมือนกันมากโดยเฉพาะความนุ่มนวล ประนีประนอม อ้อมน้อม ยิ่งตามชนบทไม่ว่าจะที่ไหนทุกคนเหมือนกันหมด ใจดี ยิ้มแย้ม”

ยังมีเรื่องราวน่าพิศมัยทั่วอาเซียนที่ยังเสาะหาก็ค้นพบ รายการไกลตาอาเซียนปีที่สามจึงตั้งใจเดินเรื่องเสาะหาความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่ม เช่น การไปยังเมืองท่าซึ่งเป็นต้นตอของการค้าขาย การย้ายถิ่นฐาน และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนแต่ละประเทศที่นำไปสู่วัฒนธรรมที่คล้ายกันตามเส้นทางการเดินเรือ เป็นต้น

การเดินทางในทุกตอนของรายการไม่ได้มอบเพียงความบันเทิงเท่านั้น แต่ยังสร้างคุณูปการให้กับสังคมมากมาย อาทิ เทปรายการทุกตอนถูกนำไปถ่ายทอดเป็นวีดิทัศน์หมุนเวียนอยู่ที่ศูนย์วัฒนธรรมอาเซียน ถนนราชดำเนิน อีกทั้งยังผลิตเป็นสื่อการสอนมอบให้กับโรงเรียนต่างๆ ที่อยากให้เยาวชนได้รู้จักกับกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างแท้จริง เพื่อให้คนไทยทุกคนได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแบบผู้รู้ในความเหมือน มองเห็นในความต่าง และรู้จักเพื่อนบ้านอย่างเข้าใจ [www](#)

IT'S ALL ABOUT THAINESS

มาร์โนช พุฒตาล

หากผู้อ่านทุกท่านเป็นคนยุค 70 คงไม่ต้องอธิบายอะไรมากนักเกี่ยวกับ มาร์โนช พุฒตาล แต่ถ้าไม่ใช่และขอให้เขาแนะนำตัวคุณจะต้องได้ยินประโยคนี้ “ผม มาร์โนช พุฒตาล บุตรของนายเจสียวกับนางอำไพ” ไม่น่า...เขาอาจจะหยิบกีตาร์ขึ้นมาบรรเลงเพลงรักสามสีก่อนแล้วค่อยแนะนำตัวก็เป็นได้

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทสัมภาษณ์ชิ้นนี้ที่สุดคือ ปัจจุบันเขาเป็นพิธีกรรายการ สามัญชนคนไทย ช่องไทยพีบีเอส รายการที่น่าเสนอปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ไม่มีอะไรเหมาะสมเท่ากับการให้นักเล่าเรื่องโอกาสปราศรัยกันด้วย เรื่องของ “คนไทยและความเป็นไทย” นั่นจึงเป็นเหตุผลที่ควรแบ่งพื้นที่หน้ากระดาษให้กับทรศนะต่างๆ ที่น่าสนใจ มากกว่าไล่เรียงประวัติและผลงานที่หาอ่านได้ในอินเทอร์เน็ต

แบบไหนคือ “คนไทย”

คนไทยในสายตาผม ก็เป็นอย่างที่ผมเป็น ผมเป็นคนไทยเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย เพียงแต่นับถือศาสนาอิสลาม แต่ความคิด ความศรัทธา ในความเป็นชาติไทย ไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นคนจีนชายของในตลาด ชวนาที่ทำงาน หรือมุสลิมที่ค้าขายบนเรือ ก็รักชาติเหมือนกัน พร้อมทั้งจะไปเกณฑ์ทหารเหมือนกัน ปฏิบัติตามกฎหมายเหมือนกัน เพียงแต่มีรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ที่ต่างกัน ผมเป็นคนอยุธยาเติบโตมาจากชุมชนที่คนไทยมีความหลากหลายสมัยก่อนกรุงศรีอยุธยา มีคน 40 กว่าเผ่ามาทำมาหากินทั้งญี่ปุ่น ฮอลันดา อินเดีย จีน ฝรั่งเศส โปรตุเกส เปอร์เซีย ฯลฯ แม้ว่าจะผ่านไป 600 ปี ก็ยังมีคนเชื้อสายเหล่านี้อยู่บ้าง ผมมีเพื่อนเชื้อสายโปรตุเกส มีเพื่อนเป็นคนญวนอินเดีย แต่ว่าอยู่ในความเป็นคนไทยหมดแล้ว พอเอียบแบบนี้จึงพูดยากว่าอะไรคือคนไทยแท้

เคยถามเพื่อนต่างชาติบ้างหรือไม่ว่ามองคนไทยเป็นเช่นไร

ขึ้นอยู่กับว่าเขาเจอคนไทยคนไหน เกิดมาเจอคนขี้บรดกตักตักขี้โกง มันก็เป็นประสบการณ์แรกพบที่เป็นความทรงจำว่าคนไทยขี้โกง แต่ถ้ามาเจอคนไทยที่มีเมตตาให้ความช่วยเหลือ เขาก็จะรู้สึกว่าคนไทยเป็นคนที่ชอบช่วยเหลือคน แต่โดยภาพรวมผมเชื่อว่าคนต่างชาติจะรู้สึกว่าคนไทยเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ดี ยิ้มง่าย ยินดีให้ความช่วยเหลือ

แล้วความเป็น “คนไทย” ในตัวคุณล่ะ

ผมก็คนไทยทุกอย่างนะ มีมนุษยสัมพันธ์ และก็ชอบที่จะคุยกับคนแปลกหน้า เขาขออะไรมาถ้าให้ได้ผมก็ให้

ในฐานะที่คุณเป็นคนหนึ่งที่คลุกคลีอยู่กับวงการเพลงสากลมายาวนาน พอจะสรุปได้หรือไม่ว่ารสนิยมในการฟังเพลงของคนไทยในยุคก่อนจนถึงตอนนี้เป็นเช่นไร

รสนิยมการรับวัฒนธรรมตะวันตกเราเป็นมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ลูกหลานพระมหากษัตริย์หรือชนชั้นสูงที่ไปเรียนเมืองนอก ก็นำเอารสนิยมเรื่องอาหารการกิน การแต่งงาน และรสนิยมเพลงยุคหนึ่งเราก็นิยมรับมาจากยุโรป โดยเฉพาะฝรั่งเศสเนื่องจากเราส่งลูกหลานไปเรียนฝรั่งเศสและอังกฤษ แต่พอมาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 อเมริกามีบทบาทเยอะเพราะเขาเป็นผู้นำสัมพันธมิตรและชนะสงครามโลกครั้งที่ 2 คนไทยยุคใหม่ก็หันมานิยมอเมริกา เริ่มไปเรียนอเมริกา

รับเอาเพลงเข้ามา รับหนังอเมริกันเข้ามา เพลงฝรั่งมันครอบงำสังคมไทยมายาวนานหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 แล้ว และมันครอบงำโดยเข้ามามีส่วนผสมในความบันเทิงของไทย เพลงลูกทุ่งไทยที่แท้จริงแล้วลึกๆ มันก็คือเพลงพื้นบ้านผสมกับเพลงแจ๊สอเมริกัน เพลงของสุนทราภรณ์มันก็คือเพลงไทยแต่มีโครงสร้างแจ๊สอเมริกัน

แล้วเพลงไทยแท้ๆ คืออะไร

เพลงไทยแท้ๆ มันอาจจะต้องไปดูเพลงพื้นบ้าน ภาษาอังกฤษเรียกว่า Folk Song คำว่า Folk หมายถึง ชาวบ้าน ประชาชน Folk Song คือเพลงของชาวบ้าน ซึ่งมีกันทุกชาติทุกภาษาของไทยก็พวกเพลงกล่อมเด็ก แต่สยามประเทศในอดีตมันเป็นพื้นที่ที่มีการไปมาหาสู่ของคนหลากหลายชนชาติ หลายวัฒนธรรม มันเป็นเรื่องยากมากที่เราจะหาความเป็นไทยแท้ ทุกวันนี้เราจะให้คำจำกัดความเพลงไทยแท้ๆ คือเพลงไทยเดิม ซึ่งมันก็ไม่ใช่ไทยเดิมแท้ๆ หรือเพราะเราับอิทธิพลจากเขมร จากอินเดียเยอะ และก็ไม่มีอะไรที่จำเป็นที่จะหาอะไรที่มันบริสุทธิ์แบบนั้นได้ ในโลกนี้เลือดที่บริสุทธิ์ของวัฒนธรรมไม่น่าจะหาได้ เพราะโลกเรามีการปฏิสัมพันธ์อพยพข้ามกันไปมานับพันปีมาแล้ว ในความเห็นของผม น่าจะยากมากที่เราจะหาคำว่า “ไทยแท้” และยิ่งเราเป็นประเทศที่เปิดรับความเชื่อ เปิดรับวัฒนธรรมง่าย เขาบอกอย่างนี้ครับ เด็กยิวไม่ว่าจะไปอยู่ที่ไหนผ่านไปกี่พันปีก็ยังเป็นยิวอยู่ แต่เด็กไทยไปอยู่อเมริกาแค่สองเจเนอเรชันก็ไม่มีความเป็นไทยเหลือแล้ว แต่ถึงจะไม่มีไทยแท้ ผมก็ไม่ได้มองเห็นว่ามันจะเป็นปัญหาอะไรตรงใดที่เรายังคงดำรงความเป็นสังคมของเราไว้ได้ อยู่กันสบายๆ ไม่ทุบตีกัน ไม่เกิดสงครามกลางเมือง มีภาษาใช้ มีอาหารการกิน มันก็ดีพอสมควรแล้ว แต่ทุกวันนี้เราชอบเอามาใช้ทางการเมืองมากกว่า เอาไว้ป้องกันไม่ให้ใครมาแบ่งแยกดินแดน เอาไว้โฆษณาเบียร์

รายการสามัญชนคนไทยที่คุณเป็นพิธีกรอยู่ เป็นรายการที่ก๊อบกอบปัญหาสังคมไทยมาสะท้อนให้เห็นใช้ไหม นั่นแสดงว่าสังคมไทยมีปัญหามากมาย?

ผมคิดว่าหลายๆ สังคมในโลกนี้มีปัญหาทั้งนั้น เราเป็นคนไทยก็ต้องดูปัญหาของสังคมไทย รายการสามัญชนคนไทยทำหน้าที่ป่าวประกาศว่าเรามีปัญหานี้และปัญหานี้มันแก้ไขอย่างไรสามัญชนคนไทยตอบคนเดียวไม่ได้หรอก แต่เรา

ต้องช่วยกัน มองปัญหานี้กันให้มากขึ้น เข้าใจปัญหาอย่างถูกต้องเท่าที่จะทำได้ เพราะเวลาเกิดปัญหาขึ้น ถ้าเราแก้ปัญหาไม่ตรงจุด ปัญหาไม่ได้รับการแก้ไขอาจจะยิ่งทำให้ปัญหานั้นแย่ลงไปกว่าเดิม

เป็นการชี้ให้เห็นปัญหาแล้วให้ผู้ชมไปคิดต่อ?

ใช่ครับ...เพราะลำพังรายการโทรทัศน์ หนึ่งรายการคงไม่สามารถแก้ปัญหาอะไรได้ แต่มันสามารถอธิบายได้ว่าที่มาของปัญหามีมากกว่าที่คิด ทีมงานจะไปค้นคว้าหาข้อมูลที่ลึกและเชื่อมโยงไปเรื่อยๆ สมมติเกิดปัญหาแม่น้ำเจ้าพระยาแล้ง สังคมมองว่า น้ำแล้งเพราะฝนไม่ตก รายการก็ชี้ให้เห็นที่มาที่ลึกซึ้งกว่านั้น เพราะเจ้าพระยามาจาก ปิง วัง ยม น่าน ในเมื่อแม่น้ำน่าน 40% เป็นของเจ้าพระยา ถ้าเจ้าพระยาหายไปครึ่งหนึ่งเราไปดูซิว่าแม่น้ำน่านเกิดอะไรขึ้น พอไปดูถึงพบว่าที่แม่น้ำน่านเกิดปัญหาเพราะป่าถูกทำลาย แล้วป่าถูกทำลายเพราะอะไร ก็เพราะมีการปลูกข้าวโพดซึ่งกินพื้นที่ป่าไปเกือบครึ่งแล้วปลูกข้าวโพดทำไม ก็เพราะเอามาทำอาหารสัตว์ เอามาเลี้ยงไก่ ก็เพราะเรากินไก่ ต้นตอของปัญหามันเชื่อมโยงกันหมด รายการโทรทัศน์คงไม่สามารถบอกให้เลิกกินไก่หรือบอกให้หยุด

ปลูกข้าวโพด การหยุดปลูกข้าวโพดก็ไม่ได้ทำให้พื้นที่ป่าฟื้นคืน โดยปัจเจกบุคคลทำอะไรได้บ้าง สิ่งที่ได้เลยและผมมักพูดเสมอคือ การประหยัดซึ่งมันก็ช่วยไม่ได้ทั้งหมด ทุกภาคส่วนต้องมาคุยกัน ต่างคนต่างช่วยกันแก้ปัญหาคนละไม้ละมือ

ปัญหาอะไรเรื่องที่สุด?

มันเรื่องรังทุกปัญหา เพราะปัญหาที่หนึ่งนำไปสู่ปัญหาที่สอง สองนำไปสู่สาม สุดท้ายมันเกี่ยวกันหมด ปัญหาสิ่งแวดล้อมก็ส่งผลไปสู่ปัญหาสาธารณสุข ปัญหาสาธารณสุขก็ส่งไปถึงปัญหาเรื่องงบประมาณ มันก็มีหลายปัญหาที่แก้ได้บ้างแล้ว เรามาดูจากผลลัพธ์บ้าง ในอดีต 70 - 80 ปีมาแล้ว ประเทศไทยเคยมีป่าอยู่กว่า 70% ของพื้นที่ จนเข้าสู่ยุคที่มีผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ มีปัญหาจากการพยายามจะเปลี่ยนสภาพประเทศจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรม ส่งผลให้มีการทำลายป่า ทั้งจากการส่งคนไปทำลายป่าเพื่อจะได้ไม่มีที่หลบซ่อนของคอมมิวนิสต์และการจะเปลี่ยนจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรมด้วยการทำให้ภาคเกษตรกรรมอ่อนแอ จึงทำให้การทำนาขาดทุน แรงงานเกษตรก็มาสู่อุตสาหกรรม ผลที่ตามมาสภาพป่าจาก 70% จึงเหลือแค่ 10% จนกระทั่งในสมัยของนายแพทย์บุญส่ง เลขะกุล

มีการผลักดันกฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่า คุ้มครองป่า ล่วงเลยมาถึงยุคของคุณสืบ นาคะเสถียร การอนุรักษ์ป่าได้รับการพูดถึงและเป็นกระแสสังคม พลิกจากหน้ามือเป็นหลังมือ ส่งผลให้ตอนนี้พบว่าพื้นที่ป่าเมืองไทยอาจจะกลับมาเกือบๆ 30% ซึ่งเป็นตัวเลขที่ดีมาก แต่การบุกรุกทำลายป่าก็เกิดขึ้นอยู่เสมอ ก็แปลว่าเราก้แก้ปัญหาได้บ้าง

เป็นไปได้อย่างไรที่คนไทยจะมองเห็นปัญหาได้เองโดยไม่ต้องรอให้ใครลุกขึ้นมากระตุ้นเตือนเหมือนที่นายแพทย์บุญส่ง เลขะกุล และคุณสืบ นาคะเสถียร ท่านทำ

มันก็ต้องย้อนไปที่การศึกษา ถ้าเราทำให้การศึกษาเข้าถึงประชาชนอย่างทั่วถึง คนเราพอได้อ่าน ได้เห็น ได้เข้าใจ มันก็จะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ทุกวันนี้จะมีบทบาทในความเชื่อของประชาชน? โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต หรือสิ่งพิมพ์สิ่งเหล่านี้ไม่ค่อยพูดเรื่องนี้กัน เราพูดแต่เรื่องตลาดหุ้น ความสวยความงาม ทำให้ตัวเราขึ้น ดูแลทงผม เราให้ความสำคัญกับการดูแลทรงผมมากกว่าการดูแลป่า แล้วมาตกอกตกใจกันตอนน้ำแล้ง ไม่ว่าน้ำจะแล้งหรือไม่แล้ง เราก็จะบอกให้สระผมให้เห็นวผม เพราะฉะนั้นถ้าเราให้การศึกษาจนคนมีความรู้จริงๆ เขาก็จะรู้ว่า

“ผมเจอคนจากหลายๆ ที่ ในประเทศที่ได้ชื่อว่า มีคุณภาพชีวิตที่ดี พวกเขาอยากอยู่ เมืองไทยนะ แสดงว่า เมืองไทยต้องมีเสน่ห์ อะไรสักอย่าง”

การสะสมบอยเก็นไปผมก็แห้ง การทำให้ผิวขาว แท้จริงทำให้ผิวหนังเราอ่อนแออาจเป็นมะเร็ง ผิวหนังได้ แต่เราไม่ได้ข้อมูลตรงนี้ เราได้แต่ข้อมูล ว่า ชาวแล้วจะได้งาน ชาวแล้วจะมีเงินใช้ ดึงคน ถูกล่อนแต่ข้อมูลแบบนี้

แล้ววันนี้ปัญหาสิ่งแวดล้อมเข้าขั้นวิกฤตขนาด ไหน

ผมก็ตอบไม่ได้นะมันต้องมีสถิติ ต้องมีภาพรวมจริงๆ พูดไปเดี๋ยวมันจะเป็นการเดาสุ่มเปล่าๆ แต่เรื่องแบบนี้เป็นเรื่องที่แก้ไขได้ ถ้าการบังคับใช้กฎหมายถูกนำมาใช้อย่างจริงจัง ส่วนประชาชนเองก็ทำหน้าที่รณรงค์มันต่อไป ซึ่งเราก็ทำสำเร็จหลายเรื่อง สือบบุรี เมืองไทยก็ทำได้ดีมากนะ ฝรั่งเศสยังอึดอึดว่าทำไมหาที่สูบบุหรี่ยาก

ถึงเวลาที่คนไทยควรจะเปลี่ยนแปลง?

ผมไม่ได้อยากให้คนไทยเปลี่ยน เรื่องคนเปลี่ยนมันเปลี่ยนยาก เราเคยตัวเสียแล้ว แต่อยากให้การบังคับใช้กฎหมายเปลี่ยนให้มันเข้มงวดจริงๆ ยกตัวอย่างเช่น ไทยพีบีเอสชวนให้ทำรณรงค์เรื่องใช้ถุงพลาสติกให้น้อยลง ผมก็มีความเห็นว่า กับประชาชนทั่วไปมันยากที่จะเกิดขึ้น เพราะว่าในเมื่อการใช้ถุงพลาสติกมันสะดวกกว่า มันสบายกว่า แล้วมันมีอยู่ทั่วถึงใครจะไม่อยากใช้ แต่ถ้ามันกลายเป็นวัสดุที่อยู่ในความควบคุมเหมือนฝิ่นหรือมอร์ฟีน เราพิสูจน์แล้วว่า ถ้าประชาชนใช้ตามอำเภอใจสังคมเราล่มสลาย เพราะมันเป็นยาเสพติดร้ายแรง แต่เมื่ออยู่ในความควบคุม ประชาชนเข้าถึงไม่ได้ยกเว้นแพทย์ ฝิ่นก็เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสังคม ถุงพลาสติกก็เช่นกัน ถ้าเราพิจารณาแล้วว่า ถุงพลาสติกสุดท้ายแล้วเป็นปัญหาต่อโลกมันก็ต้องกลายเป็นวัสดุควบคุมให้ได้ เมื่อมันควบคุม

ก็อาจจะราคาแพง ไม่มีขายทั่วไป ถึงวันนั้นเราก็พร้อมที่จะกลับไปหิวปีนโต ผมเกิดมาตอนไม่มีถุงพลาสติกทำมาผมอยู่ได้ ผมเกิดมาตอนไม่มีโทรศัพท์มือถือทำไมผมอยู่ได้ เพราะมันไม่มีใจ แต่มันควรจะมีไหม...ควรจะมี แต่อยู่ในความควบคุม เพราะมันเป็นนวัตกรรมที่มีคุณค่าถ้าถูกใช้ให้มีประโยชน์จริง หลักการนั้นมันใช้ได้กับทุกเรื่อง ไม่ใช่พอไปถามก็บอกว่าแก้ที่ประชาชนอย่างเดียว ผมว่ามันต้องแก้ที่การบังคับใช้กฎหมาย ทำไมฝรั่งพอมายู่เมืองไทยถึงขับรถย้อนศร ทำไมอยู่บ้านเขาถือแก้วเหล้าเดินตามถนนยังไม่กล้าเพราะกฎหมายบ้านเขาจริงจัง

เข่าข่าย “ทำอะไรตามใจคือไทยแท้”

เรื่องบางเรื่องเราตามสบายได้ แต่เรื่องบางเรื่องไม่ได้ก็ต้องไม่ได้จริงๆ เช่น วินัยบนท้องถนน

ถ้าเราทำได้ประเทศไทยจะเป็นประเทศที่อยู่สบายประเทศหนึ่ง มีเรื่องน่ายินดีที่ว่า ผมเจอคนจากหลายๆ ที่ในประเทศที่ได้ชื่อว่ามีคุณภาพชีวิตที่ดี พวกเขาอยากอยู่เมืองไทยนะ แสดงว่าเมืองไทยต้องมีเสน่ห์อะไรสักอย่าง บางครั้งการอยู่ในประเทศที่สมบูรณ์แบบอย่างสิงคโปร์ สวิสเซอร์แลนด์ ฟินแลนด์ มันก็ต้องแลกแรงกดดันบ้างอย่างกับคุณภาพชีวิตที่ดีที่มาพร้อมกับระเบียบวินัย และระเบียบวินัยมันก็มาพร้อมกับความอึดอั้น เพราะฉะนั้นเขาจึงอยากมาเมืองไทย ถ้าเราทำให้ความไม่เรียบร้อยวินัยของคนไทยมีพื้นที่เหมาะสมเมืองไทยจะน่าอยู่มาก ถ้าเราดูแลสิ่งแวดล้อมดีๆ สาธารณะสุขดีๆ การศึกษาดีๆ ไม่ต้องเป็นแชมป์บอลโลก ไม่ต้องมีเด็กได้เหรียญทองโอลิมปิกคณิตศาสตร์ไม่ต้องเป็นเลิศในทางใดเลย เป็นพอดีๆ จะอยู่สบายๆ **mac**

FROM DIRECTOR TO CONVERTOR

สนธิชัย ศรศรีวิชัย

ถ้าให้คนที่รู้จัก สนธิชัย ศรศรีวิชัย พูดยกเขาสั้นๆ ทุกคนคงบอกว่า “เขาคือผู้กำกับโฆษณาอันดับหนึ่งของโลก” ถ้ารู้สึกอีกหน่อยอาจเติมประโยคด้วยคำว่า “6 ปีซ้อน” แต่ถ้ารู้ให้ลึกกว่านั้นต้องรู้ว่า นอกจากความสุขในการทำโฆษณา จิตวิญญาณอีกส่วนเขามอบให้กับการปลูกป่าที่แม่แตง จ.เชียงใหม่ และการสร้างป่าให้เป็นบ้านใจกลางอ่อนนุช

เขายึดถือกรอบคุณค่าเป็นสายอนุรักษที่ไร้ความโรแมนติก แต่ต้องรักด้วยปัญญาและความเข้าใจ “ต้นไม้เป็นสิ่งที่มีค่าแต่ตัดได้ ตัดแล้วต้องปลูกเพิ่ม เราคิดเรื่องการอนุรักษ์ในเชิงเก็บไว้ไม่ให้แต่ต้องเราต้องเปลี่ยนมุมมองเป็นส่งเสริมให้เห็นว่าต้นไม้มีคุณยังโยงกับมนุษย์” เมื่อเขายืนยันว่าจะเดินในสายอนุรักษด้วยปัญญาจึงนำมาซึ่งคำถามที่ว่า...

தாகำลังจะเพิกถอนพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติให้กับเอกชน คุณมีความคิดเห็นอย่างไรกับข่าวนี้นี้

ถ้าเราดูแค่ว่าதாகจะเพิกถอนพื้นที่ป่าสงวนเราจะรู้สึกว้าว เออมันแล้ว แต่ถ้าเราคิดและพิจารณาจะเห็นว่า ปัจจุบันพื้นที่ป่าถูกชาวบ้านบุกรุกมาหลายสิบปีแล้ว ทำให้พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมพอมันเสื่อมโทรมก็ขายให้เอกชน เอกชนก็ซื้อเก็งกำไร พอเอกชนจะมาขายรัฐไม่จ่าย รัฐเวนคืนเลยถามว่ารัฐทำถูกไหม?...ถูก เหตุการณ์ต่อมาคือเมื่อรัฐเวนคืนแล้ว รัฐเพิกถอนพื้นที่ป่าสงวนด้วยคำถามต่อไปคือ รัฐจะเอาพื้นที่ไปทำอะไร อะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับพื้นที่นั้น ต้องพิจารณาพื้นที่โดยภูมิศาสตร์ว่าเหมาะจะทำอะไร มันเป็นจุดยุทธศาสตร์ทางการค้าอันนี้เข้าใจได้ ถ้ามันควรจะต้องทำเขตเศรษฐกิจพิเศษหรือทำโรงงานอุตสาหกรรม ถ้าถามผม ผมว่าไม่ควรทำ เพราะ

มันทำลายสิ่งแวดล้อม ทำได้แต่มั่นใจที่สุดสำหรับพื้นที่แล้วหรือยัง

ถ้าจะบอกว่าทำไปเพื่อพัฒนาประเทศ?

ต้องถามว่า การพัฒนาส่งผลอะไรกับเราบ้าง ชีวิตเราดีขึ้นไหม กระทรวงสาธารณสุขงานน้อยลงไหม การศึกษาของเรา คนของเรามีปัญหามากขึ้นไหม ถ้าคำตอบคือไม่ใช่และทุกอย่างแย่ลง นั่นเป็นตัวชี้วัดว่าประเทศเรามีปัญหา ถ้าเรามองทุกสิ่งด้วยปัญญา เราจะพบว่าอะไรคือสิ่งสำคัญที่สุดในความเป็นมนุษย์ถ้าเราเอาเงินเป็นที่ตั้งเราก็จะมีปัญหา แต่ถ้าเอาความเป็นอยู่เป็นที่ตั้งการพัฒนาจะเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง เหมือนที่พระเจ้าอยู่หัวตรัสว่า อยู่เย็นเป็นสุข สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ความคิด ความรู้ ความเข้าใจในชีวิต รัฐต้องรู้ว่าอะไรคือสิ่งสำคัญสำหรับประเทศจึงต้องมีการจัดระเบียบและวางแผนจัดลำดับความสำคัญ ถ้าคุณเห็นความสำคัญของป่า คิดว่าออกซิเจนสำคัญก็ต้องเพิ่มเพิ่มป่า ถ้าคิดว่าน้ำสำคัญก็ต้องเพิ่มป่า การจัดลำดับความสำคัญจึงต้องใช้ปัญญา คนที่มีปัญญาจะคิดถึงลูกหลาน คิดถึงอนาคต คิดถึง

ประเทศ ไม่มองแคบ ไม่มองใกล้ ต้องมองไกลและคิดให้ลึก ซึ่งผมยังมีความหวังอยู่ว่าคนในรัฐบาลนี้มีเจตนาที่ดี มีปัญญาที่สูง และมีความกล้าหาญในการตัดสินใจ ซึ่งขอเอาใจช่วยถ้ามันเป็นแบบนี้จริงๆ

คุณเคยบอกว่า การเปลี่ยนแปลงควรจะเริ่มกันที่ตัวเอง นั่นเป็นเหตุผลให้คุณซื้อที่ดินที่เชียงใหม่เพื่อปลูกป่า และสร้างป่าในเมืองบนพื้นที่ที่อ่อนนุชหรือไม่

ผมมีพื้นฐานของความรักธรรมชาติเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว พ่อผมเป็นนายอำเภอ เขาไปลุยป่าก็จะพาผมไปด้วย เห็นพ่อไปลำบากรู้สึกว้าวแต่ดี แม่ผมก็รักธรรมชาติ เป็นประสบการณ์วัยเด็กที่จำและฝังแน่นอยู่ในใจ และไม่เคยหายไปเลยนะ จนกระทั่งวันหนึ่งมันก็เริ่มหลอมเรา แต่ผมไม่มีความรู้เรื่องเกษตรเลย จุดกำเนิดการสร้างป่าไม่ได้มาจากผมเอง แต่ อ.จุลพร นันทพานิช (อาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มช.) ท่านจุดประกายให้ผม ท่านบอกว่าป่าสร้างได้ในช่วงอายุขัยของเรา ผมเชื่อทันที ความหวังลูกโซนมันคือสิ่งที่อยู่ในใจผมมาตลอด อยากรู้เห็นต้นไม้

เยอะๆ พออาจารย์บอกทำได้ผมกับอาจารย์ก็
ร่วมมือกัน เดิมทีเคยคิดจะทำรีสอร์ท ตอนนั้นไม่
สนใจมันอีกต่อไป ผมพบโลกที่กว้างขึ้น ปัญหา
ที่สูงขึ้นจากการทำป่า สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่มีค่า
มาก ยิ่งทำยิ่งรู้ เราก็เริ่มซื้อมากขึ้น ได้เงินจาก
การทำงานก็เอาไปซื้อและขายให้มันใหญ่ที่สุด

ทำไมก่อนหน้านี้คุณถึงหมดหวัง?

คิดว่าต้นไม้คงโตช้า มันคงไม่ทันแล้วละ ทำ
ไม่ได้ แต่อ.จุลพร บอกว่าทำได้ ผมก็เชื่อเลย และ
ผมได้เห็นสิ่งที่อาจารย์ทำ ก่อนหน้านี้ทุกปีผมจะ
ไปนอนที่บ้านแม่น้ำของคุณสาธิตกาลวัลลวาทิน
ซึ่งบ้านหลังนี้อาจารย์เป็นคนสร้างและปลูก
ต้นไม้ที่นี้จากเมล็ด ผมไปมา 6 ปี เห็นว่าต้นไม้
โตขึ้นจริง เราจึงคุยเรื่องต้นไม้ทุกปีจนเริ่มไม่ไหว
แล้วก็เลยเริ่มซื้อที่ 5 ไร่แถวขุนคอง แล้วก็ไปซื้อที่
แม่แตง 17 ไร่ ทำมา 7 ปีแล้ว ตอนนี้มี 200 ไร่

7 ปีที่ผ่านมาเรียนรู้ได้จากการทำงาน

ที่แรกผมตั้งใจจะทำเป็น แหล่งรวม
พันธุ์กรรม ปีแรกที่ซื้อตั้งใจให้ตัวเองทำ
เศรษฐกิจพอเพียง ไม่ออกจากบ้านเลยหนึ่ง
เดือน สามารถหากินอยู่ในนั้นได้ แต่พอไปเดินป่า
กับ อ.จุลพร เรื่อยๆ ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น
กับตัวผมเอง ผมเกิดปัญหามากขึ้นจากการเดิน
ป่า มันเป็นความปิติ มหัศจรรย์ มันช่างเต็มไปด้วย
ด้วยสิ่งที่น่าสนใจ มีสัตว์เข้ามาทำลายต้นไม้แต่
ก็มีสัตว์มาจัดการมัน เริ่มพบว่ามีงูหลาม มีนก
ต่างๆ ที่หายากเข้ามา มีเสือปลามาออกลูก
ปรากฏการณ์นี้ยากมาก เพราะว่าเสือปลามัน
ต้องไว้วางใจถิ่นฐานมันถึงจะออกลูก แสดงว่า

**ถ้าเราลองทุกสิ่งด้วย
ปัญญา เราจะพบว่า
อะไรคือสิ่งสำคัญที่สุด
ในความเป็นมนุษย์
ถ้าเราเอาเงินเป็นที่ตั้ง
เราก็จะมีปัญหา แต่ถ้า
เอาความเป็นอยู่เป็นที่ตั้ง
การพัฒนายังจะเป็น
อีกรูปแบบหนึ่ง**

มันคิดว่าคือป่าจริงๆ มันทำให้ผมรู้สึกมหัศจรรย์
และเชื่อมันอย่างแรงกล้า

บ้านที่อ่อนนุชเริ่มนับได้อย่างไร

พอมีพื้นที่ที่เชียงใหม่เราเริ่มกลับมามอง
ตัวเองแล้วพบว่า เราใช้ชีวิตผิด เราอยู่คอนโด
เราอ่อนแอลง เต็มไปด้วยสภาวะแวดล้อมที่
ทำให้เรามีความโลภ ดิ้นรน แกร่งแย่ง เริ่มรู้สึกแย้
กับมันไปเรื่อยๆ แต่ขณะเดียวกันผมยังต้อง
ทำงานโฆษณาซึ่งเป็นงานที่ผมรักและมีความสุข
ที่ได้ทำ ถ้าผมทำหนังสือก็ต้องอยู่ในเมือง ถ้าจะ
ต้องไปอยู่ป่าก็ต้องไม่ทำหนังสือ ผมรู้สึกว่าโดน
บังคับให้เลือก สุดท้ายก็เลือก กูเอาทั้งคู่ เลย
ไปซื้อที่แปลงหนึ่งที่อ่อนนุช วันๆ อยู่แต่เอาที่ต่อ
ปลูกต้นไม้ไปเรื่อย เผ่าสังเกตุ ผักนึ่งมันขึ้น กิงก่า
มันมา ตกตึกมีค้างคาวด้วย ผมก็ต้องเตรียมพื้นที่
ให้พร้อมสำหรับสิ่งมีชีวิตที่เข้ามาและต้นไม้ที่
ปลูก ต้องคว้าวินเป็นยังไง น้ำเป็นยังไง แล้วตัด
ตัวเองออกไป ไม่มีตัวกูของกู แล้วพิจารณาว่า
พื้นที่นี้เหมาะกับอะไร ไม่เอาต้นไม้ต่างที่ต่างถิ่น
มาปลูก เพราะเขาไม่เหมาะจะไปบังคับเขาทำไม่

**การสร้างสภาพแวดล้อมเช่นนี้มีอะไรกับงาน
ของคุณใหม่?**

มี..มันทำให้เรามองทุกอย่างได้ลึกซึ้ง
ขึ้น เวลาเรามองปัญหาต่างๆ เราจะมองเห็นทะลุ
ถึงเนื้อใน ถึงแก่นสารของมัน เพราะสิ่งที่เราอยู่
มันจริงมาก เมื่อเราเข้าใจความจริงแล้ว เราจึง
มองทุกอย่างตามความเป็นจริง ปลูกต้นไม้ติดๆ
กัน ต้นก็พุ่งขึ้นสูง เห็นต้นไม้บางต้นพุ่งเร็วเพราะ
มันต้องแย่งแดดกัน ผมเห็นการต่อสู้ เห็นเลยว่า
มนุษย์ถ้าอยู่ในสภาวะที่ลำบากมันจะดิ้นรน
เห็นนกตายผมเห็นว่าวันหนึ่งมันเคยบินวันหนึ่ง
มันก็ตาย ผมค่อนข้างพุทธศาสนา มาผสม
ปราชญ์ชาวบ้านหลายท่านที่เก่งจะเชื่อมโยง
เกษตรกับพุทธด้วยกัน เพราะพุทธก็คือธรรม
ธรรมก็คือความจริง ความจริงอยู่ที่ธรรมชาติ

**คุณอยากให้สังคมรับรู้อะไรเกี่ยวกับปราชญ์
ชาวบ้านบ้าง**

ในประเทศเรามีคนที่น่าเคารพเยอะมาก เช่น
อ.จุลพรหรือปราชญ์ชาวบ้านทั่วประเทศ คนพวกนี้
เขาอาจไม่หล่อ อยู่ภายใต้ชุดหม้อฮ่อม พูดจา
โผงผาง แต่เขาเป็นปราชญ์ เป็นครู เป็นไอดอล
ของผม คนเหล่านี้มองชีวิตตามความเป็นจริง
ฉลาดจริง รู้จริง ไม่ใช่เรื่องเกษตรอย่างเดียว แต่
เป็นเรื่องความคิด การจัดการ สำคัญที่สุดคือเรื่อง
การใช้ชีวิต ผมจะทำป่าในกรุงเทพฯ หลายคน

ตื่นตื่น แต่ผมอยากให้ไปตื่นตื่นกับคนเหล่านั้น
เขาทำมานานแล้วและทำดีว่าผมด้วย ในประเทศ
มีคนเก่งกว่าผมร้อยเท่า อย่างพ่อค้าเดี๋ยง ท่าน
บอกว่า “ไม่มีหรือครบต้นไม้โตช้า โตเร็ว มันมี
แต่ปลูกช้า ปลูกเร็ว คุณปลูกวันนี้มันขึ้นเลย” เนี่ย
คำพูดแบบนี้ มันเป็นถ้อยคำชาวบ้าน เข้าใจง่าย

**คิดว่าการรณรงค์คือการแก้ปัญหาที่แท้จริง
หรือเปล่า**

การรณรงค์คือการชวนหรือบอกให้คนไปช่วย
กันช่วยแก้ปัญหาได้ไหมอันนี้ไม่รู้ แต่จิตที่คิดเรื่อง
รณรงค์เป็นจิตที่ดี ในเมื่อเป็นจิตที่ดีก็ควรจะทำ
ทำภายใต้จิตและความคิดที่มีปัญญา ประเทศเรา
แก้ไขปัญหาวัยการชี้ให้เห็นโทษ พงษ์โทษแต่เรา
ไม่ค่อยส่งเสริมให้คนเห็นคุณค่าของสิ่งที่มี ถ้าเรา
อยากให้คนอนุรักษ์หรือรักษาต้นไม้ ต้องให้เขารู้
ว่าต้นไม้มีคุณค่าอย่างไร ทุกวันนี้คนคิดว่าต้นไม้ให้
ร่มเงา ให้ออกซิเจนแค่นั้น คุณลองปลูกสะเดา
ปลูกลองกองจรมกนิล เมื่อชาวบ้านเห็นมันออก
ผลเขาเก็บกิน เมื่อกินได้เขาจึงรักมันและรู้คุณค่า

**เหมือนที่คุณพูดในงานเสวนาครั้งหนึ่งว่า คน
เปรียบถั่งพินที่พร้อมจะลุกเป็นไฟกับพินที่เปียก
คุณก็เป็นพินที่พร้อมจะลุกเป็นไฟ แล้วสัดส่วน
คนไทยเป็นพินเปียกหรือพินพร้อมใช้มากกว่ากัน**

พินที่เปียกก็อาจจะเยอะกว่าแต่มันทำให้แห้งได้
ต้องใช้เวลา อยาไปหมดหวัง และอย่าไปทุกข์อย่า
ไปกล่าวโทษเขา เขาก็มีเหตุผลและภารกิจของเขา
ที่ทำให้เขาเป็นพินที่เปียก เขาไม่มีพินที่ หรือเขาไม่
เห็น หรืออยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ทำให้เขาไม่มีทางเลือก
มากนัก ผมเชื่อในมนุษย์ทุกคน ไม่มีใครเลว
ไม่มีใครเกลียดธรรมชาติ

อะไรทำให้คุณเชื่อมั่นว่าวันแก้ไขได้

ในความเป็นมนุษย์มันมีทั้งดีและเลว หลาย
คนชอบพูดว่าในความเป็นจริงมนุษย์มันเลว
ก็ถูก...แต่คุณมองไม่ครบ มันมีความดีอยู่ แต่
คุณไม่เห็น เพราะคุณปิด คุณตัดสิน มองต้อง
มองให้ครบ ถ้าคุณเห็นความดีของเขา มนุษย์
ทุกคนจะมีเมล็ดพันธุ์ที่ดี มันมีความดีงามอยู่ เรา
ขยายพันธุ์ตรงนั้น สร้างให้เขาเชื่อในคุณงาม
ความดี เขาเปลี่ยนแปลงได้

**เมล็ดพันธุ์แห่งความดีงามที่ถนุญช้วยหวัง
จะขยายพันธุ์ จะเติบโตงดงามเหมือนผืนป่า
ของเขาหรือไม่นั้น คำตอบอยู่ที่ตัวคุณว่าจะ
รดน้ำให้ความดีงอกงาม หรือปล่อยให้
อีกด้านแย่งพื้นที่ในตัวคุณ**

ชื่อของ “พี่ชูป” กลายเป็นโลโก้ความสุขของเด็กไทยมากกว่า 25 ปี เชื่อเถอะว่า ผู้ใหญ่ในวันนี้หลายคนเติบโตมากับรายการซูเปอร์จิว

ถามว่านี่คืออาชีพที่เขาฝันมาตั้งแต่เด็กหรือไม่ เขาบอก...แรกๆ ไม่แน่ใจ จนวันที่รู้ว่าซูเปอร์จิว กำลังจะหายไปจากผังรายการ เขาถึงได้รู้ว่า รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่เขาทำอยู่ กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเขาไปแล้ว นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมรายการซูเปอร์จิวและพี่ชูปถึงยังปรากฏอยู่บนหน้าจอโทรทัศน์จนถึงทุกวันนี้

“เรารู้สึกว่าการที่ทำอยู่ เป็นงานที่ทำให้เรามีคุณค่า และก็เป็งานที่ทำให้เรารู้สึกมีความสุข รู้สึกภูมิใจ รู้สึกว่านี่แหละที่เราตามหามาโดยตลอด วันหนึ่งเราพบว่า วิถีคิดของเราไม่สามารถตอบโจทย์ผู้ชมได้ เช่น ทำรายการเด็ก ในต้นทุนต่ำที่สุดเพื่อให้อยู่ได้นานที่สุด และวิถีคิดของผู้ใหญ่ที่ทำรายการเด็กคือ อยากจะให้โดยที่ลืมนึกไปว่าเด็กอยากรับมั๊ย ไม่ต่างจากการพยายามป้อนยา เราก็เปลี่ยนความคิดใหม่จากการทำรายการเหมือนยาให้มาเป็นวิตามิน คือยังมีคุณค่าแค่ลือบให้เด็กรับได้ง่าย เราทำวิจัยพูดคุยกับเด็กเสมอ เพื่อให้รู้ว่าตอนนี้เทรนด์ของเด็กอยู่ตรงไหน สิ่งไหนชอบ สิ่งไหนไม่ชอบ ผมบอกทีมงานเสมอว่า ถ้าเอาเทปรายการสมัยเก่ามาดู รายการปัจจุบันต้องดีกว่า เมื่อไรก็ตามที่รายการสมัยก่อนสนุกกว่าปัจจุบันนั่นคือเราล้มเหลวแล้ว เราต้องดีขึ้นในทุกวันนี้

ผมเชื่อว่า รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กสิ่งที่ทำได้คือ เป็นแรงบันดาลใจให้เด็กได้ค้นหาพลังในตัวเอง เช่น นำเสนอเด็กที่เล่นกีฬาเก่ง เล่นดนตรีเก่ง เก่งวิทยาศาสตร์เพื่อให้เพื่อนๆ เกิดแรงบันดาลใจและค้นหาสิ่งที่ตัวเองมีพลังซ่อน

เร้นอยู่ในใจ เราทำงานมานานจนรู้ว่าสารที่เรา สื่อกออกไปต้องน่าสนใจ ต้องมีประโยชน์และไม่มีพิษมีภัย พ่อแม่สามารถทิ้งลูกให้อยู่หน้าจอ ล่าพงได้หรือจะนั่งดูไปกับลูกก็ได้

จริงอยู่ถ้าย้อนกลับไปในยุคที่ความบันเทิงเดียวในบ้านอยู่หน้าจอโทรทัศน์ถึงพ่อแม่จะไม่มีเวลาเล่นกับลูกอย่างน้อยก็ทีวีเป็นเพื่อน ต่างกับยุคนี้ที่เด็กมีความบันเทิงทางเลือกรอบตัว งานหนักคงอยู่ที่ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กว่าจะทำเช่นไรให้เด็กวางตาจากเครื่องมือนี่ๆ แล้วหันกลับมาจ้องหน้าจอ “เรายังต้องทำรายการให้น่าสนใจมากที่สุด สร้างการมีส่วนร่วมให้คนสนุกไปกับรายการ และไม่ว่าจะเป็นมือถือ คอมพิวเตอร์เราก็ไปอยู่ตรงนั้นด้วย เราจึงมีเฟซบุ๊ก ยูทูป ถ้ามองในแง่บวก ต่อไปนี้เด็กๆ ดูรายการทำให้อ่านในยูทูปตอนก็เโมงก็ได้ ถ้าเรามองด้านเดียวช่องทางใหม่ๆ คือ คู่แข่ง แต่ถ้ามองอีกด้านนี้คือเครื่องมือในการเข้าถึงเด็กมากขึ้น”

การทำหน้าที่ผู้ผลิตรายการเด็ก “ที่ดี” ยังไม่หมดเพียงเท่านั้น ช่วงหลายปีที่ผ่านมาพี่ชูปยังจับมือกับไทยพีบีเอสร่วมกันผลิตรายการดีๆ ให้กับเด็กอีก 3 รายการ “ต้องขมต้นความคิดคือไทยพีบีเอส สถานีให้โจทย์มาว่าทำอย่างไรให้เด็ก รักการอ่าน จึงเกิดรายการทำให้อ่าน เป็นรายการเกมเชิงวิชาการ คอนเซปต์คือ “เราจะรู้รอบด้าน ถ้าเราอ่านรอบตัว” การอ่านคือการเปิดประตูไปสู่ความรู้ เราก็ทำทายเด็กๆ แน่จริงอ่านเลย แล้วเด็ยมาเจอกัน รายการได้เข้าชิงรายการเด็กในต่างประเทศหลายปีด้วย ต่อมา

คือรายการสนามเด็กเล่น สถานีก็ให้โจทย์คือ ต้องการมีเวลาของเด็กมีความสุขเหมือนเป็นสนามเด็กเล่นเราก็ตีโจทย์ว่า เด็ยนี้เวลาพูดถึงความสนุกเด็กก็จะนึกถึงเกม ในขณะที่ยุคเราจะสนุกกับกิจกรรมทางกายที่เล่นกับเพื่อน ก็เลยเอากการละเล่นมาทำเป็นเกมโชว์ เช่น ริงกะลาหมากเก็บ ให้เป็นเกมที่ใหญ่ขึ้น สนุกขึ้น เพื่อให้เด็กมีช่วงเวลาสนุกสนานร่วมกัน ซึมซับไปกับการละเล่นแบบไทยสมัยก่อน และล่าสุดรายการ Thailand Science Challenge ทำประลองวิทย์ เราต้องการให้คนเข้าใจว่าวิทยาศาสตร์ไม่ใช่เรื่องน่ากลัว วิทยาศาสตร์อยู่รอบตัว เรานำวิทยาศาสตร์ที่ยากๆ มานำเสนอให้เข้าใจง่าย คนที่ไม่มีความรู้มาก่อนก็เกิดความเข้าใจได้”

“ทำรายการเด็กในประเทศนี้ไม่เคยง่าย เด็กคือสิ่งที่สำคัญมากสำหรับประเทศ ทุกคนพูดแต่ไม่เคยทำ ไม่ว่าจะเป็หน่วยงานไหนก็ตามเด็กเป็นกระบอกเสียงที่ไม่ม่ีกำลังในการเปลี่ยนแปลง แต่สิ่งที่รายการเด็กมีอยู่ทุกวันนี้เป็ปรากฏการณ์การเกิดขึ้นของไทยพีบีเอสซึ่งเปิดพื้นที่ให้เด็กอย่างแท้จริง เป็คุณค่าการต่อเด็กจริงๆ ถ้าไทยพีบีเอสยังมีนโยบายนี้อยู่เราก็อุ่นใจกับอนาคตของรายการเด็ก

เราเชื่อว่าผู้ผลิตรายการเด็กทุกคน มีอุดมการณ์เดียวกัน ทุกคนรู้ว่างานที่ทำอยู่ ไม่ใช่งานที่ไต่กัไร แต่ทำไรที่ได้คือกัไทรทางความรู้สึก งานที่เราทำ ทำให้ตัวเรามีคุณค่า” **MC**

กินคลีน

เสี่ยงขาดสารอาหารจริงหรือ?

กระแสเรื่อง 'อาหารคลีน' (Clean Food) กลายเป็นเทรนด์ใหม่ที่กำลังได้รับความนิยมในหมู่นักสุขภาพ แต่หลายคนเข้าใจว่า การกินคลีนอาจเสี่ยงต่อการขาดสารอาหาร สำหรับประเด็นนี้ แพทย์หญิงวรรณิ์ เกตุมาลาศิริ แพทย์ประจำแผนกเวชศาสตร์ฟื้นฟู โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ มีคำแนะนำที่น่าสนใจและจะทำให้คุณเข้าใจความหมายของการกินคลีนมากขึ้น

Q

การรับประทานคลีน จะทำให้ขาดสารอาหารจริงหรือไม่

A

การรับประทานคลีนอย่างเข้าใจ และถูกต้อง ไม่ทำให้ขาดสารอาหาร และไม่จำเป็นต้องกินวิตามินเสริม

คนส่วนหนึ่งอาจจะเข้าใจว่าการกินคลีนเป็นการกินอาหารที่เน้นผัก แต่ความจริงแล้วการกินคลีนมีความหมายครอบคลุมมากกว่านั้น ซึ่งหลักการที่ถูกต้องก็คือ การรับประทานอาหารครบทั้ง 5 หมู่ แต่ให้ความสำคัญมากขึ้นด้วยการเลือกอาหารที่ดีต่อสุขภาพเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่มีการจำกัดปริมาณ หรือแคลอรี ดังนั้นการรับประทานอาหารคลีนอย่างถูกต้อง จึงไม่ทำให้ร่างกายขาดสารอาหาร หรือจำเป็นต้องรับประทานวิตามินเสริมแต่อย่างใด

ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายที่แท้จริงของการกินคลีนมากขึ้น ขอให้คำแนะนำเพิ่มเติมดังนี้

1. ลดการกินอาหารสำเร็จรูป เนื่องจากอาหารกลุ่มนี้มักมีเกลือ ไขมัน หรือน้ำตาลในปริมาณมาก ดังนั้นหากปรุงอาหารกินเอง จะทำให้เราควบคุมปริมาณสารปรุงรสและเลือกวัตถุดิบได้ดีกว่า
2. เพิ่มปริมาณผักซึ่งจะทำให้ร่างกายได้รับวิตามิน และใยอาหารในปริมาณที่มากขึ้น โดยเฉพาะผักสด มีข้อเสนอแนะให้กินผักวันละ 2 1/2 ถึง 3 ถ้วย
3. ลดปริมาณไขมันอิ่มตัว เช่น เนย ชีส เนื่อแดง และเปลี่ยนเป็นไขมันคุณภาพ เช่น น้ำมันมะกอก น้ำมันคาโนล่า ไขมันจากปลา เป็นต้น
4. ลดการบริโภคน้ำตาล ข้อแนะนำคือ ไม่เกินวันละ 6 ช้อนชาสำหรับผู้หญิง และ 9 ช้อนชาสำหรับผู้ชาย
5. ไม่ควรกินเกลือเกิน 1 ช้อนชาต่อวัน
6. เลือกธัญพืชเต็มเมล็ด (Whole Grains) แทนธัญพืชที่ผ่านการขัดสี เพราะเป็นแหล่งของวิตามินและใยอาหารที่ดี
7. งดธัญพืชขัดสีและผลิตภัณฑ์ เช่น แป้ง เบเกอรี่ต่างๆ
8. กินเนื้อแดงให้น้อยลง จะช่วยลดปริมาณไขมันอิ่มตัวที่ติดตาม
9. กินผลไม้สดให้มากขึ้น
10. งดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

หากพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วจะเห็นว่า อาหารคลีน (Clean Food) ไม่ใช่การลดปริมาณอาหาร แต่ในทางตรงกันข้ามจะเป็นการเพิ่มสัดส่วนของอาหารที่ดีต่อสุขภาพ ไปจนถึงความสะอาดและคุณภาพของสิ่งที่เราจะนำเข้าสู่ร่างกาย ดังนั้นถ้ายังสามารถรักษาสัดส่วนของอาหารได้ครบทั้ง 5 หมู่ การกินคลีนก็จะไม่ขาดสารอาหารและไม่มีผลจำเป็นต้องรับประทานอาหารเสริมใดๆ **👉**

นิเวศวิถีที่คีรีวงกต

ถนนเนินลูกรังผสมกับดินแดงลาดยาวไปตลอดเส้นทางของภูเขา บางครั้งเรียบ บางคราขรุขระ บางครามีหลุมบ่อ จนทำให้ผู้คนบนรถโดยสาร โคลงเคลงไปตามการเคลื่อนไหวของล้อรถยามบดกับพื้นดิน

ซึ่งหากสภาพเส้นทางแบบนี้เกิดขึ้นในเมืองหลวง ก็คงไม่วายโดนร้องเรียนจากประชาชนไปแล้วเพราะมันไม่ราบเรียบสะดวกสบายอย่างที่คนเมืองปรารถนา ทว่า ความไม่ราบเรียบของถนนที่นี่กลับไม่สร้างความขุ่นข้องหมองใจใดๆ ให้แก่ผู้คนบนรถอีแต๊ก ซึ่งเป็นรถแบบฉบับท้องถิ่น แม้จะไม่มีแอร์เย็นจากเครื่องปรับอากาศก็จริง แต่ก็รู้สึกเย็นได้จากการปะทะของสายลมเย็นๆ ที่ส่งตรงมาจากธรรมชาติ ระหว่างที่รถกำลังแล่นไป บนใบหน้าของพวกเขาเปื้อนไปด้วยรอยยิ้มบอกเป็นนัยๆ ว่า ทางที่ก้าลังมุ่งไปข้างหน้า นั้นคือความสุข

พิภคของทริปนี้ ปักหมุดที่หมู่บ้านที่ยังมีป่านามว่า “คีรีวงกต” อำเภอนาเยือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งอยู่ห่างไกลจากตัวเมืองอุดรธานีประมาณ 125 กิโลเมตร ยามใดที่มีผู้มาเยือนมาถึงถิ่นคีรีวงกต เจ้าบ้านประจำท้องถิ่นจะต้อนรับอย่าง

อบอุ่น หลังจากนั้นจึงเป็นการตามรอยวิถีชาวบ้าน โดยมีรถอีแต๊กซึ่งก็คือรถขนที่ผสมทางการเกษตรที่ถูกดัดแปลงให้มีที่นั่งสะดวกสบายเป็นพาหนะนำทาง ไม่กั้นที่ที่ล้ออีแต๊กขับเคลื่อนไป ความประทับใจก็บังเกิด เมื่อได้เห็นธรรมชาติสองข้างทางที่ยังคงเขียวชะอุ่ม คุณจะถูกหลุมรักภูเขา ธารน้ำ ต้นไม้ น้ำตกห้วยซ่างพลาย ซึ่งนั่นคือสิ่งที่ธรรมชาติสร้าง แวะไว้ในช่วงฤดูหนาวอากาศที่นี่จะหนาวเย็นจนเห็นแม่คะนิง ใครที่อยากท้าทายความหนาวเย็นถึงจุดเยือกแข็ง คงชื่นชอบน้ำดู จากวิศวกรรมชาติสลับสับเปลี่ยนเป็นทิวทัศน์สีเขียวจากสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างอย่าง เทือกสวน ไร่ นา สวนยาง, นาข้าว, ไร่สตรอเบอร์รี่, สวนลำไย, สวนเงาะ, สวนลิ้นจี่ ฯลฯ สะท้อนอาชีพของชาวบ้านคีรีวงกตที่ยังคงอยู่กับการเกษตรอย่างเรียบง่ายตามครรลองเห็นแล้วก็อดรู้สึกดีกับความโชคดีของผู้คน

อีกหนึ่งความสนุกที่เรียกแขกให้กลับมาเยือนได้หลายครั้งหลายหน คือ ล่องแก่ง ซึ่งให้อารมณ์แตกต่างจากล่องแก่งที่คุณเคยประสบมาอย่างสิ้นเชิง ที่นี่ไม่มีแพ ไม่มีเรือ มีแต่รถอีแต๊กที่วิ่งไปตามทาง หากเจอลำน้ำก็ต้องฝ่าไป ชวนให้ลุ้นว่า จะมีใครแพกับอำนาจแรงโน้มถ่วงจนตกน้ำไป หรือสายน้ำจะเก็ร็วกราดจนทำให้เครื่องยนต์ดับหรือไม่ เป็นความลุ้นระทึกที่ปนความมันส์ที่เหล่านักท่องเที่ยวสายลุยต่างชอบออกชอบใจ หากอยากทำความรู้จักท้องถิ่นสีเขียวแห่งนี้มากขึ้น แนะนำให้อยู่ต่อกางเต็นท์ กินข้าวป่าสักคืนสองคืน ยืดเวลาให้ได้ทำความรู้จักกับคีรีวงกตในด้านอื่นๆ อย่าง นครปูหิน, งานศิลป์พื้นถิ่นของผู้คน และอีกมากมาย เมื่อโอกาสดีบรรยากาศเป็นใจก็อาจจะได้พบกับทะเลหมอกสวยๆ ยามตื่นตอนเช้า

นอกจากธรรมชาติและผู้คนที่น่ารักแล้ว ความดีงามตามท้องเรื่องอีกอย่างที่ต่อเย่ปากคืออาหารการกิน เมนูอาหารของที่นี่เป็นผลผลิตจากวิถีชีวิตเรียบง่าย อย่าง ไก่ย่าง ปลาเผา ปลาช่อนต้มยำ ส้มตำปลาร้า ฯลฯ ที่น่าสนใจคือภาชนะที่ทำจากระบอกไม้ไผ่ อย่าง ช้อน และแก้วน้ำ รวมถึงใบตองรองอาหารให้อารมณ์ของการปิคนิกในป่าที่รื่นเริงไม่เบา

ความชอบใจในธรรมชาติของสิ่งเหล่านี้ทำให้หลายคนหลงรักบ้านคีรีวงกต จนต้องย้อนกลับมาย้ำความคิดถึงอีกหลายระลอก เพราะผู้คนที่นั่นยังคงกักกอดธรรมชาติเอาไว้ได้อย่างน่าชื่นใจขณะเดียวกันก็ไม่ทำวิถีชีวิตท้องถิ่นของตนหล่นหายไปกับความเจริญตามกาลเวลา **mc**

• CHECK IN •
หมู่บ้านคีรีวงกต
อ.นาเยือง จ.อุดรธานี
สอบถามเส้นทางหรือ
รายละเอียดได้ที่
083-147-9004 หรือ
facebook.com/
OonSonkeeree

ที่นี่ไม่ได้ เพราะยามใดที่อยากกินผลไม้สดๆ ตามฤดูกาลพวกเขาก็สามารถเดินเข้าไปในสวนเด็ดผลไม้จากต้นมากินได้เลย โดยไม่ต้องผ่านมือพ่อค้าคนกลาง

มัสมั่น หัวปลาแซลมอน

เพื่อให้เข้ากับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน จึงนำแกงกระหรี่หัวปลาจากประเทศมาเลเซียมาเป็นแรงบันดาลใจ เปลี่ยนวัตถุดิบเดิมๆ ที่เคยเห็นในมัสมั่นมาเป็นหัวปลาแซลมอน โดยมีเครื่องเทศมากมายในมัสมั่นที่ช่วยดับกลิ่นคาวปลาได้อย่างดี

ส่วนผสม

หัวปลาแซลมอน

มันเทศ

หัวกะทิ 1 ถ้วยตวง

เกลือป่น 1 ช้อนชา

ข่าแก่หั่นละเอียด 1 ช้อนชา

ตะไคร้ซอย 1 ช้อนโต๊ะ

กระเทียม 2-3 หัว

หอมแดง 4-5 หัว

ลูกผักชี 1 ช้อนโต๊ะ

ยี่หระ 1 ช้อนชา

พริกไทย 1 ช้อนชา

กานพลู 2 ดอก

กะปิ 1 ช้อนชา

พริกชี้ฟ้าแห้งเม็ดใหญ่ 3-4 เม็ด

ใบกระวาน

ถั่วลิสง

หอมใหญ่

วิธีทำ

1. นำข่าแก่หั่นละเอียด ตะไคร้ซอย กระเทียม หอมแดง ลูกผักชี ยี่หระ พริกชี้ฟ้า และกะปิ โขลกเครื่องแกงทั้งหมดให้ละเอียด พักไว้

2. ตั้งกระทะไฟอ่อน ใส่หัวกะทิและเครื่องแกงให้เข้ากัน เทคนิคคือ ควรจะคนเป็นพักๆ เพื่อให้กะทิแตกมัน เมื่อเริ่มเดือดจึงใส่หัวปลาแซลมอน คนเป็นพักๆ หากกะทิเริ่มแตกมันให้ใส่ใบกระวานเพื่อเพิ่มกลิ่นหอม

3. ต้มสักพักจึงใส่มันเทศ ถั่วลิสง และหอมใหญ่ลงไป ตั้งต่อสักพักใช้ไฟอ่อนจนได้ที่ตักใส่ชามพร้อมเสิร์ฟ

เชฟนัท - นุตสภมิตรี พุกกระณะสุต
พิธีกรรายการ Foodwork ทางช่อง
ThaiPBS ออกอากาศทุกวันอาทิตย์ เวลา
17.05 - 17.30 น. เชฟที่เปลี่ยนเมนูธรรมดา
ให้กลายเป็นเมนูพิเศษได้อย่างง่ายดาย

มัสมั่นเป็นอาหารไทยที่ติดอันดับ 1 ใน 10 อาหารที่อร่อยที่สุดในโลก (จัดอันดับเมื่อปี 2011) คนไทยคุ้นชื่อมัสมั่นจากภาพยนตร์หม่อมเครื่องควรวาน ของสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เดิมทีมัสมั่นเป็นอาหารของชาวอินเดีย คนไทยรับเอาวัฒนธรรมการกินของชาวอินเดียมาตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ข้อมูลนี้ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมทย์ก็เคยกล่าวไว้ว่า “อาหารประเภทแกงเผ็ดซึ่งมีการใช้เครื่องเทศในการปรุงรส นั้น คาดว่ามาจากอินเดีย” ซึ่งมัสมั่นเป็นแกงที่ใส่เครื่องเทศไม่น้อยเลย ตำรับเดิมนิยมใช้น้ำมันแต่ปัจจุบันดัดแปลงและปรับสูตรให้ถูกปากคนไทยสามารถใส่วัตถุดิบอื่นๆ แทนได้ เช่น เนื้อหมู เนื้อไก่ เป็นต้น จะทำมัสมั่นให้อร่อยต้องให้ได้รสชาติเผ็ด หวาน เค็ม เปรี้ยว และมัน ครบทั้ง 5 รสในคำเดียว และต้องเคี้ยวจนน้ำแกงเข้าเนื้อ ระยะเวลาในการทำไม่นานเพียงแต่ต้องให้เวลากับการเคี้ยวสักพัก สมัยก่อนจึงนิยมทำแกงมัสมั่นในโอกาสพิเศษและทำทีละมากๆ เพื่อให้คุ้มเวลาในการทำ

INTO THE WEST

โจทย์ของการย้อนประวัติศาสตร์

มินิซีรีส์เรื่องหนึ่งที่ถือว่าเป็นสุดยอดในดวงใจของเราก็คือ The Pacific (2010) ที่เล่าเรื่องสงครามโลกครั้งที่ 2 ในฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกที่ถือว่าเป็นด้านมืดที่สุดของมหาสงครามครั้งนั้น มินิซีรีส์เรื่องนี้มีความยาวทั้งหมด 10 ตอน แต่เป็น 10 ตอนที่เล่าเรื่องได้อย่างทรงพลัง ฉายภาพความน่ากลัวของสงครามได้อย่างสะเทือนใจ ที่สำคัญคือมันเป็นการนำประวัติศาสตร์หน้าสำคัญของโลก จากมุมมองของทหารอเมริกัน และญี่ปุ่น มาบอกเล่าอย่างเข้าใจง่ายและน่าติดตาม

• MOVIE •

Into The West

ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 22.00 - 24.00 น. เริ่ม 24 ตุลาคม 2558

สิ่งที่น่าประทับใจก็คือ คนที่เป็นเอ็กเซ็กคิวทีฟโปรดิวเซอร์ของ The Pacific คือ สตีเวน สปีลเบิร์ก ครับ - สปีลเบิร์ก สุดยอดผู้กำกับและเจ้าพ่อแห่งวงการฮอลลีวูดที่เป็นเจ้าของหนังระดับถล่มบ็อกซ์ออฟฟิศและหนังรางวัลหลายต่อหลายเรื่อง คนนั้นนั่นแหละ

ต้องชมสปีลเบิร์กที่กล้าสร้างมินิซีรีส์ระดับคุณภาพอย่างนี้ออกมา แต่ที่ต้องชมยิ่งกว่าคือ เขายังสร้างงานทำนองนี้ออกมาหลายต่อหลายเรื่องเสียด้วย มินิซีรีส์อีกเรื่องหนึ่งที่ สปีลเบิร์กนั้นแทนเอ็กเซ็กคิวทีฟโปรดิวเซอร์แล้วถือว่าเป็นงานที่มีความทะเยอทะยานยิ่งกว่าเรื่องเกี่ยวกับสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่เขาเคยทำ ก็คือ Into The West (2005) ครับ

Into The West เป็นมินิซีรีส์ที่เล่าเรื่องครอบครัวประวัติศาสตร์ในยุคก่อตั้งประเทศอเมริกาเป็นระยะเวลา 65 ปี ตั้งแต่การอพยพใหญ่

ไปทางตะวันตกครั้งแรกตอนกลางทศวรรษ 1820 จนถึงการสังหารหมู่อันน่าสะเทือนใจที่วุ่นเกิดขึ้นตอนต้นทศวรรษ 1890 เรื่องราวส่วนใหญ่ถูกถ่ายทอดผ่านกลุ่มตัวละครเอกสองครอบครัว คือ ครอบครัวคนขาวของ จาค็อบ วิลเลอร์ (แมทธิว เซทเทิล) ช่างทำล้อที่ออกจากบ้านเกิดและธุรกิจครอบครัวที่เวอร์จิเนียในปี 1827 กับครอบครัวคนพื้นเมืองนาม เลิฟดีบายเดอะบัพฟาโล (จอร์จ ลีซ) หมอผีลาโกต้าซูที่ใช้เวลาทั้งชีวิตแสวงหาคำตอบให้กับภาพนิมิตน่าสะเทือนใจเกี่ยวกับอนาคตของประเทศและผู้คนของเขา

ด้วยความยาว 6 ตอน ตอนละ 2 ชั่วโมง รวมความยาวทั้งหมดก็ 12 ชั่วโมง ทำให้มินิซีรีส์ฟอร์มยักษ์เรื่องนี้มีพื้นที่ในการเล่าเรื่องเหลือเฟือ แต่กระนั้นการที่เรื่องราวครอบคลุมถึง 65 ปีก็ทำให้ มินิซีรีส์ เรื่องนี้เป็นดั่งบทบันทึกถึงประวัติศาสตร์ช่วงต้นๆ ของประเทศอเมริกาที่

จำเป็นต้องพูดถึงเรื่องราวสำคัญมากมาย เช่น การตื่นทอง สงครามกลางเมืองระหว่างฝ่ายเหนือกับฝ่ายใต้ ความขัดแย้งระหว่างชนพื้นเมืองอเมริกันกับคนขาว การที่โลกตะวันตกถูกรุกคืบด้วยทางรถไฟ ฯลฯ รวมทั้งยังมีบุคคลที่มีตัวตนจริงในประวัติศาสตร์มาปรากฏกายปะปนอยู่กับตัวละครสมมติอีกเป็นจำนวนมาก นับดูตัวละครที่มีบทบาทได้กว่า 250 ตัว และความบ้าพลังอีกอย่างของงานนี้ก็คือในตัวละครหลักๆ ที่ต้องผ่านช่วงวัยต่างๆ ทางผู้สร้างยังเลือกใช้นักแสดงหลายคนมารับบทต่อเนื่องกันโดยไม่ใช้เทคนิคการแต่งหน้าเข้าช่วยเสียด้วย อย่างบท เลิฟดีบายเดอะบัพฟาโล ก็ใช้นักแสดงถึง 4 คนมารับบทในแต่ละช่วงชีวิต ถือว่าเป็นการสร้างงานที่ทีมงานต้องใช้เรี่ยวแรงและความพิถีพิถันอย่างมหาศาล

จะว่าไปแล้วการนำเรื่องในประวัติศาสตร์มาทำเป็นละครนั้นถือเป็นเรื่องที่มีอยู่ในทุกประเทศในบ้านเราเองก็มีการนำเรื่องประวัติศาสตร์มาทำกันจนปहु แต่ผมยังคงเคยดูหนังฮอลลีวูด หนึ่งจีน หนึ่งญี่ปุ่น ที่เอาเรื่องในประวัติศาสตร์มาบอกเล่าหลายต่อหลายเรื่อง แต่ผมคิดว่าแทบทุกครั้ง การเอาเรื่องประวัติศาสตร์มาเล่าในจอหรือบนแผ่นฟิล์ม มักจะต้องตอบสนองกับโจทย์ยากๆ หลายโจทย์ทุกทีไป อย่างเช่น โจทย์ทางการตลาด โจทย์เรื่องความสมจริง ความถูกต้องทางประวัติศาสตร์ เรื่องความสนุกสนานชวนติดตาม หรือกระทั่งเรื่องการถูกใช้เป็นเครื่องมือในการโฆษณาชวนเชื่อในประเด็นชาตินิยม ดังนั้น เราจึงได้เห็นงานบันเทิงประวัติศาสตร์น้อยชิ้นนักที่จะไม่ถูกตำหนิติเตียน ไม่ว่าจะจากมุมใดมุมหนึ่งก็ตาม

แต่ทว่าอดท้าวแผ่นดินแล้ว ผมคิดว่าหากจะมีใครสักคนที่มีพลังในการทำเรื่องแบบนี้ให้ตอบโจทย์ได้ครบคลุม มีเรี่ยวแรงในการสร้างโปรดักชั่นสุดอลังการ มีอิทธิพลพอที่จะดึงดาราร่างๆ มาร่วมงาน และมีเครดิตพอที่จะหาเงินทุนและช่องทางในการเผยแพร่ชิ้นงานได้อย่างทรงพลัง คนๆ นั้นก็น่าจะเป็นเจ้าพ่อวงการบันเทิงอย่าง สตีเวน สปีลเบิร์ก นี่เอง

ดังนั้นนอกจากความบันเทิงเชิงสาระแล้ว การติดตามมินิซีรีส์อย่าง Into The West จึงเป็นเหมือนการได้ดูตัวอย่างที่นำศึกษาของ 'ละครย้อนประวัติศาสตร์' ที่สร้างโดยผู้สร้างที่ถึงพร้อมทั้งเงินทุนฝีมือประสพการณ์และความเข้าใจในศิลปะ

ส่วนเขาจะตอบโจทย์ต่างๆ ได้ดีแค่ไหน เราคงต้องพิสูจน์กันด้วยการชมมินิซีรีส์เรื่องนี้กันเสียก่อน [www](#)

IMAGE CREATOR

นิธิศ สิริวรกมล

ภาพกราฟิกที่ปรากฏบนหน้าจอกิจกรรมนี้เพียงไม่กี่วินาที ต้องผ่านกระบวนการคิดและสร้างจาก “ทีมกราฟิก” จำนวนไม่น้อย รวมถึงระยะเวลาในการทำให้เกิดภาพหนึ่งภาพ เพื่อสร้างสีสันให้กับรายการโทรทัศน์และรายการข่าว บางชิ้นงานต้องใช้เวลากลายชั่วโมง และในงานที่ต้องใช้เทคนิคที่ซับซ้อนและความละเอียดในงาน อาจต้องใช้เวลามากกว่า 1 วันเพื่อให้ได้ภาพไม่กี่วินาที

นิธิศ สิริวรกมล หัวหน้างานกราฟิกของไทยพีบีเอส คือหนึ่งในกำลังสำคัญของทีมกราฟิก ผู้ทำหน้าที่ย่อยข้อมูล แยกความคิด คิดไอเดีย แล้วสื่อสารออกมาเป็นภาพ “กราฟิก” ผ่านเทคโนโลยีมากมายเพื่อให้งานกราฟิกมีความหลากหลายขึ้น โดยเฉพาะในงานข่าวที่ต้องสื่อสารกับผู้ชมอย่างรวดเร็วตรงประเด็นและรวดเร็วหนึ่งในเทคโนโลยีที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมาก และไทยพีบีเอสเองก็นำมาใช้ร่วมกับการรายงานข่าว ดังที่เห็นล่าสุดก็เช่นข่าวระเบิดที่ราชประสงค์ ภาพกราฟิกเสมือนจริงที่จำลองเหตุการณ์ได้ราวกับผู้ประกาศข่าวเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์นั้น เรียกว่าเทคโนโลยี Immersive Graphic

“เริ่มแรกไทยพีบีเอสนำเทคโนโลยี Immersive มาใช้ในการรายงานข่าวเลือกตั้งหรืองานอีเวนต์ใหญ่ๆ เช่น การนำเสนอเรื่องคะแนนเสียง แทนที่จะเป็นข้อมูลตัวเลข เราสามารถสร้างกราฟแท่งขึ้นมาตรงหน้าผู้ประกาศข่าวได้ ช่วยเพิ่มลูกเล่นความน่าสนใจให้ผู้ประกาศข่าวได้มีส่วนร่วมในการพรีเซนต์ จากเมื่อก่อนเวลาพูดถึงเนื้อหาข่าวก็ต้องตัดไปยังภาพข่าว แต่เทคโนโลยีนี้ช่วยให้

ผู้ชมเห็นภาพเสมือนจริงได้ทันทีโดยมีผู้ประกาศข่าวเข้ามาอยู่ในฉาก หลายปีมานี้ไทยพีบีเอสก็นำเทคโนโลยีนี้มาใช้ในงานข่าวที่หลากหลายขึ้น เวลาที่ข่าวเรากำลังเข้าใจเรื่องราวระดับหนึ่งแต่ถ้าได้เห็นภาพจะเข้าใจมากกว่า และบางข่าวผู้ชมก็อยากจะรู้ถึงลำดับเหตุการณ์ Immersive ช่วยให้ผู้ประกาศข่าวสามารถเดินไปชี้จุดที่เกิดเหตุ ผู้ชมเองก็เหมือนกับเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์นั้นจริงๆ ผมว่ามันเหมาะกับข่าวที่ต้องย่อยข้อมูลเยอะๆ ข่าวที่ต้องสร้างสถานการณ์จำลอง”

“ยกตัวอย่างเหตุการณ์ระเบิดที่ราชประสงค์ เมื่อเราพูดถึงระเบิดลูกปลายนางคนไม่รู้ว่าสะเก็ดระเบิดมันเป็นยังไง เราก็ทำให้เห็นวาระเกิดของมันเป็นลูกเหล็กกลมๆ เพิ่มลูกเล่นให้ลูกเหล็กผ่านหน้าผู้ประกาศข่าว ให้เห็นว่าเวลาระเบิดมันลอยอยู่กลางอากาศจะกระจายไปในทิศทางไหนระเบิดทำงานยังไง แม้แต่บรรยากาศรอบๆ ศาลท้าวมหาพรหม จุดไหนที่มีความสำคัญต่อเหตุการณ์เราก็ต้องสร้างขึ้นมา เช่น ตึกเอราวัณ โรงพยาบาลตำรวจ เสไฟฟ้าบางส่วนและรั้วซึ่งเป็นจุดที่ซับซ้อนระเบิด ดีเทลเล็กๆ เหล่านี้จะช่วยเรื่องการเคลื่อนที่ของกล้องและจัดองค์

ประกอบของมุมมองภาพ”

“Immersive Graphic เป็นกราฟิกที่ต้องการวางแผนการทำงาน ถ้าเป็นสมัยก่อนก็ต้องลงพื้นที่จริง แต่ปัจจุบันเราสามารถจำลองสถานที่ผ่าน Google Earth เพื่อสร้างมุมมองขึ้นมา เรามีทีมงานที่สร้างโมเดล ทีมงานอินทีเรีย และคนที่จัดเรียงข้อมูล ไทยพีบีเอสเองก็ให้ความสำคัญกับงานกราฟิกมาก ตลอด 7 ปีที่ทำงานกราฟิกให้กับไทยพีบีเอสผมเห็นเทคโนโลยีใหม่ๆ อยู่เสมอทั้งในรายการทั่วไปหรือในงานข่าว งานกราฟิกทุกชิ้นมีส่วนช่วยให้การนำเสนอมีประสิทธิภาพมาก โดยเฉพาะงานข่าว ผมคิดเสมอว่าหน้าที่ของกราฟิกไม่ได้สร้างชิ้นงานเพื่อความสวยงามเท่านั้น แต่กราฟิกคือการสร้างเหตุการณ์จำลองเพื่อเน้นย้ำข้อมูลให้คนเข้าใจมากขึ้นด้วยภาพ มันคือการสร้างงานให้ผู้ชมเข้าถึงข่าวได้ตรงประเด็นภายในระยะเวลาเพียงไม่กี่นาที”

คราวหน้าหากคุณเห็นภาพกราฟิกปรากฏบนจอโทรทัศน์เมื่อใด ภาพของคนหลังจอตีตั้งใจสร้างงานคุณภาพคงจะปรากฏในใจผู้ชมให้คนหลังบ้านได้รู้ว่ายังมีคนจำนวนมากที่เห็นถึงคุณค่าของสิ่งที่พวกเขาสร้างขึ้น

“เมื่อก่อนคิดว่าแสงสีในเมืองคือความสุข แต่มันคือของเทียม แสงของหิ่งห้อยต่างหาก คือความสุขที่แท้จริง”

ยามพิทักษ์หิ่งห้อย

ความสุขของหน้าที่นี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวเลขในบัญชี แต่ขึ้นอยู่กับปริมาณแสงระยิบระยับที่เปล่งแสงออกมาจากหิ่งห้อย ยิ่งส่องแสงมากเท่าไร หัวใจของเขาก็พองโตมากเท่านั้น

แสงกระพริบในวัยเยาว์

พื้นเพผมเป็นคนที่นี่ (บางกระเจ้า) พอโตก็ย้ายไปใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ จนกระทั่ง 20 ปีก่อน ตัดสินใจย้ายกลับมาก็เริ่มสังเกตเห็นว่าต้นลำพูในบ้านมีหิ่งห้อย พอได้เห็นเหมือนไปสะกิดความทรงจำวัยเด็กที่ฝังอยู่ในใจมาตลอด จำได้ว่าตอนเด็กๆ พ่อพานั่งเรือจากตลาดพระประแดงสองข้างทางมีตึสนทเลยนะ แต่พอมมาถึงจุดหนึ่งมันก็สว่างวิบไปหมด ผมจำภาพที่แสงของหิ่งห้อยกระพริบอยู่ตามต้นลำพูใหญ่ๆ 4-5 ต้น มีหิ่งห้อย

ตั้งแต่โคนจรดยอดทุกต้น มันเยอะขนาดที่ว่าจะต้องไปครั้งแม่น้ำเป็นภาพที่สวยงาม

อาสาพาหิ่งห้อยคืนถิ่น

วันหนึ่งหิ่งห้อยเริ่มหายไป ตอนนั้นรู้สึกเหมือนชีวิตขาดอะไรไปจากเดิมที่เห็นหิ่งห้อยทุกวัน ผมก็เฝ้ารอไปเรื่อยๆ จนปีนี้ที่สามรู้สึกว่าจะต้องมีอะไรผิดปกติแน่ๆ คิดว่าถ้าปลูกต้นลำพูเพิ่มหิ่งห้อยจะกลับมา ก็ชวนเพื่อนให้มาช่วยวางที่ พอลงมือขจัดวัชพืชก็เริ่มเห็นว่าไม่ใช่ต้นลำพูที่น้อยเกินไปแต่

เพราะน้ำข้างในที่มีมันขังจนเน่าเสียทำให้หิ่งห้อยวางไข่ขยายพันธุ์ไม่ได้ ปี 51 เราตั้งกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม “ลำพูบางกระสอบ” ขึ้นมา ได้เงินสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า จึงเริ่มพัฒนา จุดมุ่งหมายคืออนุรักษ์หิ่งห้อยเอาไว้ อยากเห็นมันเพิ่มปริมาณ ถ้าช่วยกันรักษาแหล่งน้ำ เราก็จะได้หิ่งห้อยกลับคืนมา ผมเลือกอนุรักษ์พื้นที่ที่หิ่งห้อยเลือก พอทำระบบน้ำดีหิ่งห้อยก็กลับมาเกาะกลุ่มใหม่และหมุนเวียนอย่างนี้ตลอด เพราะอยากให้ที่นี่เป็นแหล่งอนุรักษ์หิ่งห้อยให้กับเยาวชนและคนรุ่นหลังได้เข้ามาเรียนรู้เรื่องราวของหิ่งห้อย

ที่สุดของความภูมิใจ...เมื่อหิ่งห้อยไทยบินไกลถึงต่างแดน

กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม “ลำพูบางกระสอบ” ใช้อยู่ทิววิถีเมืองลลอมปามาตลอด เราร่วมมือกับคนนอกพื้นที่หลายกลุ่ม จนกระทั่งปีที่ผ่านมาคนเริ่มรู้จักบางกระสอบเยอะขึ้น ที่น่ายินดีก็คือ

สุกิจ พลับจำง ผู้ริเริ่มโครงการกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม “ลำพูบางกระสอบ”

มีบริษัทที่ถ่ายทำสารคดีสิ่งแวดล้อมและสัตว์ป่าของฝรั่งเศส เห็นภาพหิ่งห้อยที่ผมโพสต์เขาก็ติดต่อเข้ามาถ่ายทำ และก็มีศิลปินไทยคุณอริชัยรุ่งแจ้งมาถ่ายภาพหิ่งห้อยเพื่อจัดแสดงงานที่หอศิลป์ร่วมสมัยเมืองเกียวโต ล่าสุด

นักดนตรีจากสวิสเขามาถ่ายแสงหิ่งห้อยไปประกอบจังหวะดนตรีมันเป็นความภาคภูมิใจนะที่เราทำให้หิ่งห้อยคู่บางกระเจ้าบินไปไกลขนาดนั้น

รอยยิ้มใต้แสงหิ่งห้อย

ความสุขของผมคือได้เห็นแสงระยิบระยับของหิ่งห้อย ยิ่งเราทำให้คนที่ได้มาเห็นมีความสุขเขาตื่นตาตื่นใจผมดีใจมาก หิ่งห้อยทำให้ผมค้นพบความสุขของชีวิต เมื่อก่อนคิดว่าแสงสีในเมืองคือความสุข แต่มันคือของเทียม แสงของหิ่งห้อยต่างหากคือความสุขที่แท้จริง มันทำให้ผมพบความสงบ และมันยังสอนให้เราหันกลับมาดูตัวเอง วงจรชีวิตหิ่งห้อยจะมีเพียง 2 อาทิตย์ที่จจะกระพริบแสงแต่มันก็ภาารกิจผสมพันธุ์เต็มที่ ในขณะที่มนุษย์มักประมาทคิดอย่างเหลือเวลาอีกเยอะ ซึ่งเราควรจะถามตัวเองว่าในขณะที่มีชีวิตอยู่เราได้ทำภารกิจเต็มที่หรือยัง [www](#)

“

การหมกมุ่นกับวิธี
คิดเดิม ความคิดเห็น
เดิมๆ นอกจาก
ไม่ช่วยให้เห็นทาง
เลือกใหม่แล้ว หลาย
ครั้งยังนำพาเรากลับไป
ไปสู่วงจรอุบาทว์และ
วิกฤตซ้ำซาก นั่นคือ
ความผิดพลาด
เชิงโลกทัศน์ ซึ่งปรับ
เปลี่ยนไม่ทันความ
เปลี่ยนแปลงของโลก
และนี่คือทุกข์โศกของ
ผู้คน และผู้นำหลาย
ประเทศในโลก ซึ่ง
ไม่สามารถตอบโจทย์
โลกที่เปลี่ยนไป

”

ภิญโญ ไตรสุริยธรรมา
รายการ โลกเปลี่ยนต้องเปลี่ยนโลก

เมื่อก่อนเข้าใจ
แต่การใช้กำลัง
สยบศัตรู แต่
ตอนนี้กลับพบ
ว่ามีเพียงสันติ
ที่แท้จริงจะเป็น
ทางที่ยั่งยืน

มู่หลาน,
ซีรีส์ มู่หลาน จอมทัพหญิงผู้แผ่นดิน

เราอาจจะลด
ไม่ได้ 100%
แต่ไม่ใช่เรื่องยาก
เพียงแค่เดินเข้า
ร้านสะดวกซื้อและ
ไม่รับถุงพลาสติก

วรรณสิงห์ ประเสิฐกุล

“

การรู้ความจริงนะไม่ยาก
ที่ยากคือการยอมรับความจริง

พิทยากร สิลลาภัทร์ (@aston_ed)

นักเขียนเจ้าของผลงาน ถ้ามตามใจตอบตามจริง และเติมธรรมในช่องว่าง

”

“
 ไทยพีบีเอส ร่วมรณรงค์
ลดใช้ถุงพลาสติก
 เพื่อลดปัญหาขยะและโลกร้อน
 ”

เพื่อช่วยโลก

Thai PBS Magazine

คลังข้อมูล ความรู้ ข่าวสารสื่อสารระณ: และสารรอบด้าน
 เปิดประสบการณ์การอ่านแบบมัลติมีเดีย ที่จะเปลี่ยนโทรทัศน์
 และแท็บเล็ตของคุณให้กลายเป็นหนังสือออนไลน์อัจฉริยะ:

ไทยพีบีเอสกับบริการสื่อดิจิทัลบนระบบปฏิบัติการ iOS ทั้ง iPhone, iPod Touch และ iPad ที่ให้คุณไม่พลาด
 ทุกความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ข่าวในรอบวันแบบนาทีต่อนาที, สามารถรับชมรายการโทรทัศน์และฟังรายการ
 วิทยุที่คุณชื่นชอบแบบ Online Streaming, สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media), เลือกชมและฟังรายการโทรทัศน์
 และวิทยุย้อนหลังและข่าวสารล่าสุดของทางไทยพีบีเอส

